

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-85-26

Druk nr 2693
Warszawa, 9 czerwca 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Cyfryzacji.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) zasady i tryb wydawania nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom oraz nakazów usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu;”;
- 2) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Przepisy rozdziałów 2a i 4a–4f stosuje się do świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych.”;
- 3) w art. 3a w ust. 2 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom i nakazów usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu, o których mowa w rozdziale 2a.”;
- 4) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:
„Rozdział 2a

Nakazy podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom i nakazy usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu

Art. 11a. 1. Prokurator, Policja, organ Krajowej Administracji Skarbowej, uprawniony z tytułu praw autorskich lub praw pokrewnych oraz usługobiorca może złożyć wniosek o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegających na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich:

- 1) których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w art. 119 § 1, art. 148a § 1, art. 151, art. 156a, art. 189a, art. 190 § 1, art. 190a § 2, art. 191a § 1, art. 200 § 3 i 5, art. 200a, art. 200b, art. 202 § 1, 3–4c,

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji oraz ustawę z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.

art. 224a, art. 256 § 1–2, art. 257, art. 264 § 2–4, art. 264a, art. 286 § 1 i 2 lub art. 287 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383, 1818 i 1872), art. 116 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, art. 12c pkt 5 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1162 oraz z 2025 r. poz. 427 i 799) lub art. 305 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej;

- 2) odnoszących się do nielegalnej sprzedaży towarów lub nielegalnego świadczenia usług, które mogą wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w art. 54, art. 56, art. 62, art. 63a lub art. 87 ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2025 r. poz. 633 oraz z 2026 r. poz. 347 i 421);
- 3) nawołujących do popełnienia czynu zabronionego określonego w pkt 1 lub 2.

2. Usługobiorca może złożyć wniosek o wydanie nakazu usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lub art. 23 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2065”, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę w ramach mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 tego rozporządzenia, lub na podstawie dobrowolnych czynności sprawdzających, o których mowa w art. 7 tego rozporządzenia, z powołaniem się na co najmniej jedną z następujących okoliczności:

- 1) informacje umieszczone przez usługobiorcę nie stanowią nielegalnej treści, a ich usunięcie przez dostawcę usługi hostingu stanowiło nadmierną ingerencję w swobodę wypowiedzi usługobiorcy;
- 2) w sposób oczywisty doszło do nałożenia ograniczenia w wyniku błędu dostawcy usługi hostingu.

3. W przypadku usług świadczonych przez dostawcę usługi hostingu usługobiorca lub uprawniony z tytułu praw autorskich lub praw pokrewnych może złożyć wniosek, o którym mowa w ust. 1, po skorzystaniu z mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 11b. Właściwymi organami do rozpatrzenia wniosków, o których mowa w art. 11a ust. 1 i 2, są:

- 1) Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zwany dalej „Przewodniczącym KRRiT”, w zakresie treści występujących w usłudze platformy

udostępniania wideo w rozumieniu art. 4 pkt 22a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji;

- 2) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, w zakresie innych treści niż wskazane w pkt 1.

Art. 11c. 1. Osoby uczestniczące w rozpatrywaniu wniosków, o których mowa w art. 11a ust. 1 i 2, w szczególności przez wydawanie, na podstawie upoważnienia, w imieniu właściwego organu, o którym mowa w art. 11b, na podstawie upoważnienia decyzji nie mogą należeć do partii politycznej, publicznie manifestować poglądów politycznych ani prowadzić działalności publicznej niedającej się pogodzić z zasadami bezstronności, rzetelności i politycznej neutralności.

2. Spełnianie warunków, o których mowa w ust. 1, jest weryfikowane na podstawie oświadczeń osób uczestniczących w rozpatrywaniu wniosków, o których mowa w art. 11a ust. 1 i 2.

Art. 11d. 1. W przypadku usług świadczonych przez dostawcę usługi hostingu usługobiorca lub uprawniony z tytułu praw autorskich lub praw pokrewnych może złożyć wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 1, w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia, o którym mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065.

2. Usługobiorca może złożyć wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 2, w terminie 14 dni od dnia otrzymania uzasadnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065.

3. W przypadku gdy dostawca usługi hostingu nie powiadomił usługobiorcy lub uprawnionego z tytułu praw autorskich lub praw pokrewnych o decyzji, zgodnie z art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065, termin, o którym mowa w ust. 1, biegnie od drugiego dnia następującego po dniu zgłoszenia przez usługobiorcę lub uprawnionego z tytułu praw autorskich lub praw pokrewnych nielegalnych treści w ramach mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 tego rozporządzenia.

4. W przypadku gdy dostawca usługi hostingu nie przekazał usługobiorcy uzasadnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, termin, o którym mowa w ust. 2, biegnie od drugiego dnia następującego po dniu, w którym dostawca usługi hostingu nałożył na usługobiorcę ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1 lub art. 23 ust. 1 tego rozporządzenia.

Art. 11e. Przepisów art. 11a ust. 1 nie stosuje się do:

- 1) treści o charakterze terrorystycznym w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/784 z dnia 29 kwietnia 2021 r.

- w sprawie przeciwdziałania rozpowszechnianiu w internecie treści o charakterze terrorystycznym (Dz. Urz. UE L 172 z 17.05.2021, str. 79);
- 2) danych informatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym lub uprawdopodobniającym popełnienie przestępstwa szpiegostwa, lub określonych usług teleinformatycznych służących lub wykorzystywanych do spowodowania zdarzenia o charakterze terrorystycznym lub uprawdopodobniającego popełnienie przestępstwa szpiegostwa, o których mowa w art. 32c ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2025 r. poz. 902 i 1366 oraz z 2026 r. poz. 26);
  - 3) naruszeń prawa konsumentów;
  - 4) audycji, wideo lub innych przekazów niezgodnych z art. 47o ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji.

Art. 11f. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę lub firmę i adres siedziby wnioskodawcy;
- 2) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę lub firmę i adres siedziby przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika wnioskodawcy, jeżeli został ustanowiony;
- 3) opis stanu faktycznego, którego dotyczy wniosek, w tym wskazanie nielegalnego charakteru treści będącej przedmiotem wniosku oraz informację o skorzystaniu z mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065;
- 4) żądanie podjęcia działań, o których mowa w art. 11a ust. 1;
- 5) informacje umożliwiające identyfikację nielegalnej treści i dokładne miejsce jej umieszczenia, w szczególności dokładny adres URL lub dokładne adresy URL, lub dodatkowe informacje umożliwiające identyfikację nielegalnych treści, stosownie do rodzaju treści i konkretnego rodzaju usługi pośredniej;
- 6) podpis wnioskodawcy albo jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika, jeżeli został ustanowiony.

2. Do wniosku dołącza się powiadomienie, o którym mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065, w przypadku jego otrzymania oraz dowody uprawdopodobniające nielegalny charakter treści będącej przedmiotem wniosku.

Art. 11g. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 2, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę lub firmę i adres siedziby wnioskodawcy;
- 2) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę lub firmę i adres siedziby przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika wnioskodawcy, jeżeli został ustanowiony;
- 3) opis stanu faktycznego, którego dotyczy wniosek, w szczególności wskazanie treści, które dostawca usługi hostingu uznał za nielegalne;
- 4) żądanie usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lub art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065;
- 5) podpis wnioskodawcy albo jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika, jeżeli został ustanowiony.

2. Do wniosku dołącza się uzasadnienie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, w przypadku jego przekazania.

Art. 11h. 1. Właściwy organ, o którym mowa w art. 11b, niezwłocznie zawiadamia dostawcę usług pośrednich o otrzymaniu wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1, oraz możliwości przedstawienia przez usługobiorcę, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku, stanowiska w sprawie.

2. Dostawca usług pośrednich niezwłocznie przekazuje usługobiorcy informacje, o których mowa w ust. 1.

3. Usługobiorca przedstawia właściwemu organowi, o którym mowa w art. 11b, stanowisko w sprawie w terminie 2 dni od dnia otrzymania informacji, o których mowa w ust. 1.

4. Stanowisko usługobiorcy zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę lub firmę i adres siedziby usługobiorcy;
- 2) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę lub firmę i adres siedziby przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika usługobiorcy, jeżeli został ustanowiony;
- 3) stanowisko dotyczące usunięcia treści będącej przedmiotem wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1;
- 4) podpis usługobiorcy albo jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika, jeżeli został ustanowiony.

5. Do stanowiska usługobiorcy przepis art. 11k ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 11i. 1. Dostawca usług pośrednich przekazuje właściwemu organowi, o którym mowa w art. 11b, dowody związane z tym wnioskiem, o którym mowa w art. 11a ust. 1, w szczególności:

- 1) dane usługobiorcy, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku, wymienione w art. 18 ust. 1, o ile je posiada;
- 2) materiały dotyczące przedmiotu wniosku, którymi dysponuje, w tym materiały zgromadzone w ramach mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065.

2. Dostawca usług pośrednich przekazuje dowody, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o złożonym wniosku, pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w toku dalszego postępowania. Dowody zgłoszone z naruszeniem tego obowiązku podlegają pominięciu.

Art. 11j. Stronami postępowania przed właściwym organem, o którym mowa w art. 11b, w zakresie wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1, są:

- 1) wnioskodawca;
- 2) dostawca usług pośrednich;
- 3) usługobiorca, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku.

Art. 11k. 1. Postępowanie dowodowe przed właściwym organem, o którym mowa w art. 11b, jest ograniczone do dowodów załączonych przez wnioskodawcę do wniosku, dowodów przekazanych przez dostawcę usług pośrednich, o których mowa w art. 11i ust. 1, dowodów przekazanych przez usługobiorcę, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku, oraz dowodów możliwych do ustalenia na podstawie materiałów, którymi dysponuje ten organ.

2. Właściwy organ, o którym mowa w art. 11b, w sprawach szczególnie skomplikowanych może przeprowadzać dowody z zeznań świadków, przesłuchania stron, opinii biegłych oraz oględzin.

3. Wnioskodawca jest obowiązany przedstawić, wraz ze składanym wnioskiem, wszystkie dowody pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w toku dalszego postępowania. Dowody zgłoszone z naruszeniem tego obowiązku podlegają pominięciu, chyba że wnioskodawca uprawdopodobni, że ich powołanie wraz z wnioskiem nie było możliwe.

4. Właściwy organ, o którym mowa w art. 11b, może pominąć dowód zmierzający w sposób oczywisty do przedłużenia postępowania.

Art. 11l. Wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 1 albo 2, oparty na tych samych podstawach faktycznych co wniosek wcześniej rozpoznany pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 11m. 1. W wyniku postępowania przeprowadzonego na skutek wniesienia wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1 albo 2, właściwy organ, o którym mowa w art. 11b, wydaje decyzję, w której:

- 1) nakazuje uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego, o którym mowa w art. 11a ust. 1 pkt 1 lub 2, lub nawołujących do popełnienia takiego czynu zabronionego, jeżeli stwierdzi, że dowody zgromadzone w postępowaniu w sposób niebudzący wątpliwości świadczą o nielegalnej treści;
- 2) nakazuje usunięcie ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lub w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę, jeżeli na podstawie dowodów zgromadzonych w postępowaniu stwierdzi, że informacje umieszczone przez usługobiorcę nie stanowią nielegalnej treści, a ich usunięcie stanowiło nadmierną ingerencję w swobodę wypowiedzi usługobiorcy lub w sposób oczywisty doszło do nałożenia ograniczenia w wyniku błędu dostawcy usługi hostingu;
- 3) odmawia nakazania uniemożliwienia dostępu do treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego, o którym mowa w art. 11a ust. 1 pkt 1 lub 2, lub nawołujących do popełnienia takiego czynu zabronionego, jeżeli stwierdzi, że dowody zgromadzone w postępowaniu w sposób niebudzący wątpliwości nie świadczą o nielegalnej treści;
- 4) odmawia nakazania usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lub w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę, jeżeli na podstawie dowodów zgromadzonych w postępowaniu stwierdzi, że informacje umieszczone przez usługobiorcę stanowią nielegalną treść lub stanowią legalną treść, a ich usunięcie nie stanowiło nadmiernej ingerencji w swobodę wypowiedzi usługobiorcy, lub że nie doszło do błędu dostawcy usługi hostingu przy nałożeniu ograniczenia.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, właściwy organ, o którym mowa w art. 11b, określi zakres uniemożliwienia dostępu do nielegalnych treści występujących

w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich w przypadku nielegalnych treści, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w art. 116 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

3. Decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, właściwy organ, o którym mowa w art. 11b, nadaje rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli decyzja ta dotyczy nielegalnych treści, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego, o którym mowa w art. 200 § 3 i 5, art. 200a lub art. 200b ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

4. Właściwy organ, o którym mowa w art. 11b, publikuje na stronie internetowej obsługującego go urzędu treść decyzji, o której mowa w ust. 1, z tym że publikacja nie obejmuje informacji prawnie chronionych, w tym danych osobowych osób fizycznych. Publikacja jest opatrzona informacją, czy decyzja jest prawomocna.

Art. 11n. 1. W przypadku braku skutecznych środków, które mogą doprowadzić do wykonania decyzji, o której mowa w art. 11m ust. 1 pkt 1, w stosunku do nielegalnych treści występujących w usłudze, o której mowa w art. 4 rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ, o którym mowa w art. 11b, może zgłosić domenę internetową umożliwiającą dostęp do nielegalnych treści, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego, o którym mowa w art. 11a ust. 1 pkt 1 lub 2, lub nawołujących do popełnienia tego czynu zabronionego do rejestru domen internetowych wykorzystywanych do rozpowszechniania nielegalnych treści, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Rejestr prowadzi Prezes UKE.

3. Do rejestru jest wpisywana domena internetowa wykorzystywana przez stronę internetową objętą decyzją, o której mowa w art. 11m ust. 1 pkt 1.

4. Wpis do rejestru zawiera:

- 1) nazwę domeny internetowej;
- 2) datę i godzinę dokonania wpisu albo jego wykreślenia.

5. Jeżeli decyzja, o której mowa w art. 11m ust. 1 pkt 1, została wydana przez Prezesa UKE, wpis domeny internetowej do rejestru następuje z urzędu.

6. Jeżeli decyzja, o której mowa w art. 11m ust. 1 pkt 1, została wydana przez Przewodniczącego KRRiT, Prezes UKE wpisuje domenę internetową do rejestru na podstawie zgłoszenia dokonanego przez Przewodniczącego KRRiT, nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania tego zgłoszenia.

7. Rejestr jest prowadzony w systemie teleinformatycznym, umożliwiającym automatyczne przekazywanie informacji zawartych w rejestrze do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w rozumieniu art. 2 pkt 40 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, świadczącego usługi dostępu do internetu w rozumieniu art. 2 pkt 76 lit. a tej ustawy.

8. Dostęp do rejestru przysługuje Prezesowi UKE, Przewodniczącemu KRRiT oraz przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, o których mowa w ust. 7. Do rejestru nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902 oraz z 2025 r. poz. 1844).

9. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, o którym mowa w ust. 7, jest obowiązany do nieodpłatnego:

- 1) uniemożliwienia dostępu do stron internetowych wykorzystujących nazwę domeny internetowej wpisanej do rejestru przez ich usunięcie z systemów teleinformatycznych tych przedsiębiorców telekomunikacyjnych służących do zamiany nazw domen internetowych na adresy IP, nie później niż w terminie 48 godzin od dokonania wpisu do rejestru;
- 2) przekierowania połączeń odwołujących się do nazwy domeny internetowej wpisanej do rejestru do strony internetowej prowadzonej przez Prezesa UKE, zawierającej komunikat informujący o wpisaniu szukanej nazwy domeny internetowej do rejestru;
- 3) przywrócenia dostępu do stron internetowych wykorzystujących nazwę domeny internetowej wykreślonej z rejestru, nie później niż w terminie 48 godzin od wykreślenia nazwy domeny internetowej z rejestru.

10. Prezes UKE niezwłocznie wykreśla wpis z rejestru w przypadku uchylecia albo zmiany decyzji będącej podstawą wpisu w zakresie odnoszącym się do domeny internetowej.

Art. 11o. Właściwy organ, o którym mowa w art. 11b, wydaje decyzję, o której mowa w:

- 1) art. 11m ust. 1 pkt 1, w terminie 7 dni od dnia upływu terminu na zajęcie stanowiska, o którym mowa w art. 11h ust. 3, albo od dnia zawiadomienia tego organu przez dostawcę usług pośrednich o braku danych usługobiorcy, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1;
- 2) art. 11m ust. 1 pkt 1, w terminie 2 dni od dnia upływu terminu na zajęcie stanowiska, o którym mowa w art. 11h ust. 3, albo od dnia zawiadomienia tego organu przez

dostawcę usług pośrednich o braku danych usługobiorcy, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1, jeżeli wnioskodawcą jest Policja lub prokurator;

- 3) art. 11m ust. 1 pkt 1, w terminie 21 dni od dnia upływu terminu na zajęcie stanowiska, o którym mowa w art. 11h ust. 3, albo od dnia zawiadomienia tego organu przez dostawcę usług pośrednich o braku danych usługobiorcy, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1, w sprawach szczególnie skomplikowanych;
- 4) art. 11m ust. 1 pkt 2, w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 2.

Art. 11p. 1. Od decyzji, o której mowa w art. 11m ust. 1, nie przysługuje odwołanie ani wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

2. Strona może wnieść sprzeciw od decyzji, o której mowa w art. 11m ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

3. Sprzeciw wnosi się do sądu powszechnego za pośrednictwem organu, który wydał decyzję, o której mowa w art. 11m ust. 1.

4. Organ, który wydał decyzję, o której mowa w art. 11m ust. 1, przekazuje sprzeciw sądowi powszechnemu, wraz z aktami postępowania, w terminie 2 dni od dnia jego otrzymania.

5. Termin do wniesienia sprzeciwu przez usługobiorcę, który umieścił treść będącą przedmiotem decyzji, któremu nie można doręczyć decyzji z uwagi na brak danych, o których mowa w art. 18 ust. 1, lub który nie przedstawił stanowiska w sprawie na podstawie art. 11h ust. 3, biegnie od dnia przekazania przez dostawcę usług pośrednich informacji, o których mowa w art. 9 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065. Do sprzeciwu usługobiorca dołącza dowód otrzymania informacji, o których mowa w art. 9 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065.

6. Sąd rozpoznaje sprzeciw w trybie postępowania nieprocesowego. Sprzeciw zastępuje wniosek w postępowaniu sądowym. Przepisy art. 11m ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

7. Od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy oraz postanowienia w przedmiocie odrzucenia sprzeciwu lub umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie przysługuje skarga kasacyjna.

8. W postępowaniu sądowym prokuratorowi, Policji i organom Krajowej Administracji Skarbowej przysługuje zdolność sądowa oraz zdolność procesowa.

Art. 11q. 1. W postępowaniach, o których mowa w niniejszym rozdziale, właściwy organ, o którym mowa w art. 11b, doręcza pisma dostawcom usług pośrednich na adres punktu kontaktowego, w sposób określony w art. 11 rozporządzenia 2022/2065.

2. Dostawcy usług pośrednich będący podmiotami, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 8 albo 9 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 3 i 507), mogą wyznaczyć jako punkt kontaktowy adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 tej ustawy.

Art. 11r. Uprawnienia Policji, o których mowa w niniejszym rozdziale, przysługują także organom Straży Granicznej w zakresie wniosku o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegających na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w art. 189a, art. 264 § 2–4 lub art. 264a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

Art. 11s. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale do postępowania przed właściwym organem, o którym mowa w art. 11b, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), z wyłączeniem art. 28, art. 31 i art. 108 tej ustawy.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 oraz z 2024 r. poz. 96 i 1222) po art. 10a dodaje się art. 10b w brzmieniu:

„Art. 10b. Przewodniczący Krajowej Rady jest właściwym organem, o którym mowa w art. 11b ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, do rozpatrzenia wniosków, o których mowa w art. 11a ust. 1 i 2 tej ustawy.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221, z 2025 r. poz. 637 i 820 oraz z 2026 r. poz. 252) w art. 419 w ust. 1 w pkt 23 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 24 w brzmieniu:

„24) wykonywanie zadań właściwego organu, o którym mowa w art. 11b ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, rozpatrującego wnioski, o których mowa w art. 11a ust. 1 i 2 tej ustawy.”.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

W ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513) proponuje się dodanie rozdziału 2a, który umożliwi stosowanie art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „Rozporządzeniem”. Przepis ten stanowi w swojej istocie konkretyzację orzecznictwa TSUE, w szczególności zapoczątkowanego wyrokiem TSUE w sprawie UPC Telekabel Wien (C-314/12), kształtującego się na podstawie stosowania art. 8 ust. 3 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz. Urz. WE L 167 z 22.06.2001, str. 10 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 17, t. 1, str. 230, z późn. zm.).

W prawie polskim nie istnieje szczególna podstawa prawna, która umożliwiałaby złożenie wniosku do sądu lub organu administracji o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom udostępnianym w internecie. Do wyjątków należą:

- a) art. 53 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221, z późn. zm.),
- b) art. 32c ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. 2025 r. poz. 902, z późn. zm.) (wdrożenie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/784 z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie przeciwdziałania rozpowszechnianiu w internecie treści o charakterze terrorystycznym; Dz. Urz. UE L 172 z 17.05.2021, str. 79),
- c) ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1803, z późn. zm.);
- d) art. 47t ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722, z późn. zm.).

Brak szczególnej procedury do wydawania nakazów w projekcie ustawy spowoduje, że ochrona prawna obywateli Rzeczypospolitej Polskiej będzie słabsza niż obywateli innych państw członkowskich Unii Europejskiej.

Niniejszy projekt nie narusza przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 595, z późn. zm.), które przewidują blokadę dostępu do

strony internetowej wykorzystującej domenę wpisaną do Rejestru domen służących do oferowania gier hazardowych niezgodnie z ustawą o rrach hazardowych dostępnego na stronie hazard.mf.gov.pl. Wpisowi do rejestru podlega nazwa domeny internetowej, która jest wykorzystywana do urządzania gier hazardowych, lub służącej do reklamowania lub promowania gier hazardowych niezgodnie z przepisami prawa dostępnej dla znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej użytkowników sieci internet. Zakresy zastosowania obu regulacji mają zatem charakter rozłączny.

Projekt ustawy uprawnia prokuratora, Policję, organ Krajowej Administracji Skarbowej, Straż Graniczną w zakresie przestępstw określonych w art. 189a (handel ludźmi), art. 264 § 2–4 (nielegalne przekroczenie granicy) oraz art. 264a (umożliwienie nielegalnego pobytu na terytorium RP) ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383, z późn. zm.), usługobiorcę oraz uprawnionego z tytułu praw autorskich lub praw pokrewnych do złożenia wniosku o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegającego na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego, a także nawołujących do popełnienia czynu zabronionego. W projekcie zostały enumeratywnie wymienione czyny zabronione, których dotyczy procedura nakazowa:

- art. 119 § 1 Kodeksu karnego, który dotyczy stosowania przemocy lub groźby bezprawnej ze względu na rasę, pochodzenie narodowe lub etniczne, wyznanie bądź bezwyznaniowość i przynależność polityczną. Może obejmować groźby i nękanie w mediach społecznościowych lub innych platformach internetowych;
- art. 148a § 1 Kodeksu karnego, który dotyczy przyjęcia zlecenia zabójstwa człowieka w zamian za udzieloną lub obiecaną korzyść majątkową lub osobistą;
- art. 151 Kodeksu karnego, który obejmuje namowę lub pomoc w doprowadzeniu do samobójstwa. Może obejmować cyberbullying, namawianie do samobójstwa w ramach platform społecznościowych, co jest szczególnie niebezpieczne w odniesieniu do młodych użytkowników sieci;
- art. 156a Kodeksu karnego, który dotyczy nakłaniania innej osoby do spowodowania u niej ciężkiego uszczerbku na zdrowiu;
- art. 189a Kodeksu karnego, który dotyczy handlu ludźmi, którego elementem może być werbunek za pośrednictwem usług świadczonych przez dostawców usług pośrednich;

- art. 190 § 1 Kodeksu karnego, który dotyczy stosowania groźby bezprawnej, tj. popełnienia przestępstwa na szkodę osoby lub osoby dla niej najbliższej. W kontekście możliwości popełnienia tego przestępstwa online będzie to obejmowało wiadomości umieszczane w ramach portali społecznościowych;
- art. 190a § 2 Kodeksu karnego, który obejmuje wykorzystanie wizerunku pokrzywdzonego, tak jakby uczynił to on sam w swoim imieniu, przez co wyrządza jej szkodę majątkową lub osobistą;
- art. 191a § 1 Kodeksu karnego, który obejmuje utrwalanie wizerunku nagiej osoby lub osoby w trakcie czynności seksualnej, używając w tym celu wobec niej przemocy, groźby bezprawnej lub podstępny, albo rozpowszechnianie wizerunku nagiej osoby lub osoby w trakcie czynności seksualnej bez jej zgody;
- art. 200 § 3 i 5 Kodeksu karnego, który dotyczy m.in. prezentowania małoletniemu poniżej lat 15 treści pornograficznych albo rozpowszechniania treści pornograficznych w sposób umożliwiający takiemu małoletniemu zapoznanie się z nimi;
- art. 200a Kodeksu karnego, który dotyczy nawiązywania kontaktu z małoletnim poniżej 15 lat, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego lub sieci telekomunikacyjnej, w celu popełnienia przestępstwa seksualnego. Obejmuje on grooming, czyli nawiązywanie kontaktu z dziećmi przez internet w celu wykorzystania seksualnego;
- art. 200b Kodeksu karnego, który dotyczy publicznego propagowania lub pochwalania zachowań o charakterze pedofilskim. Obejmuje on publikowanie treści pedofilskich;
- art. 202 § 1, 3–4c Kodeksu karnego, który dotyczy w szczególności publicznego prezentowania, produkcji, rozpowszechniania, przechowywania treści pornograficznych, zwłaszcza z udziałem małoletnich. W kontekście możliwości popełnienia tego przestępstwa obejmuje on dystrybucję pornografii dziecięcej przez internet, przechowywanie takich treści na serwerach;
- art. 224a Kodeksu karnego, który dotyczy zawiadomienia o nieistniejącym zagrożeniu, wywołującego działania instytucji publicznych. Obejmuje on rozsyłanie fałszywych alarmów bombowych przez media społecznościowe;
- art. 256 § 1–2 Kodeksu karnego, który dotyczy przestępstw związanych z propagowaniem totalitarnych ideologii (nazizmu, komunizmu, faszystów lub innego ustroju totalitarnego) oraz nawoływania do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych albo ze względu na bezwyznaniowość. Obejmuje on treści propagujące totalitaryzm w internecie, zachęcanie do aktów przemocy, może obejmować tworzenie

i udostępnianie plików cyfrowych (np. zdjęć, filmów, dokumentów) zawierających takie treści;

- art. 257 Kodeksu karnego, który dotyczy publicznego znieważenia grupy ludności albo osoby lub naruszenia nietykalności cielesnej osoby z powodu przynależności narodowej, etnicznej, rasowej, wyznaniowej. Obejmuje on mowę nienawiści w mediach społecznościowych;
- art. 264 § 2–4 (nielegalne przekroczenie granicy) i art. 264a Kodeksu karnego (umożliwienie nielegalnego pobytu na terytorium RP). Wykorzystywanie w tym zakresie różnorodnych platform internetowych jest zjawiskiem powszechnym, a istniejące mechanizmy pozwalające na ich zwalczanie są aktualnie niewystarczające i nieefektywne;
- art. 286 § 1 i 2 Kodeksu karnego, który dotyczy doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez wprowadzenie w błąd. Obejmuje on phishing, oszustwa na platformach sprzedażowych;
- art. 287 § 1 Kodeksu karnego, który dotyczy oszustwa komputerowego. Obejmuje on działania polegające na bezprawnym wpływie na automatyczne przetwarzanie, gromadzenie lub przekazywanie danych informatycznych, a także na zmianie, usuwaniu lub wprowadzaniu nowych zapisów danych informatycznych, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub wyrządzenia szkody;
- art. 116 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 24), który dotyczy naruszenia praw autorskich przez rozpowszechnianie utworów bez zgody autora. W ramach tego artykułu mieści się udostępnianie pirackich kopii filmów, muzyki, książek w ramach usług świadczonych przez dostawców usług pośrednich;
- art. 12c pkt 5 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1162, z późn. zm.), który obejmuje sprzedaż przez Internet wyrobów tytoniowych, papierosów elektronicznych i pojemników zapasowych oraz ich części, a także woreczków nikotynowych;
- art. 305 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170), który dotyczy obrotu towarami oznaczonymi podrobionymi znakami towarowymi.

Wydanie nakazu może dotyczyć także treści odnoszących się do nielegalnej sprzedaży towarów lub nielegalnego świadczenia usług, które mogą wyczerpywać znamiona czynu

zabronionego określonego w art. 54, art. 56, art. 62, art. 63a lub art. 87 ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2026 r. poz. 347, z późn. zm.).

Kryteria, które zostały przyjęte przy enumeratywnym odesłaniu do konkretnych czynów zabronionych, są trzy:

- 1) zakwalifikowanie danego przestępstwa jako przestępstwa internetowego rozumianego jako przestępstwo związane z internetem według sposobu działania (modus operandi) sprawcy;
- 2) przestępstwo internetowe jest związane z rozpowszechnianiem treści;
- 3) uniemożliwienie dostępu do treści nie powoduje negatywnych skutków dla dyskursu obywatelskiego i procesów wyborczych.

Za właściwe organy do rozpatrzenia wniosku zostały uznane Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji (Przewodniczący KRRiT) – w zakresie treści występujących w usłudze platformy udostępniania wideo oraz Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Prezes UKE) – w zakresie innych treści.

Postępowanie w przedmiocie nakazu uniemożliwienia dostępu do nielegalnej treści powinno być skorelowane z postępowaniem w przedmiocie nakazania przywrócenia dostępu do treści, do której dostęp został bezzasadnie ograniczony. Wprowadzenie takich przepisów w prawie krajowym umożliwia wprost motyw 39 Rozporządzenia, który stanowi, że niniejsze rozporządzenie nie powinno zatem uniemożliwiać odpowiednim krajowym organom sądowym lub administracyjnym wydawania, na podstawie mającego zastosowanie prawa Unii lub prawa krajowego, nakazu przywrócenia treści, w przypadku gdy treści te były zgodne z warunkami korzystania z usług dostawcy usług pośrednich, ale zostały błędnie uznane przez tego dostawcę za nielegalne i usunięte.

Usługobiorca będzie mógł złożyć wniosek do właściwego organu o wydanie nakazu usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lub art. 23 ust. 1 Rozporządzenia, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę, jeżeli ograniczenia zostały nałożone ze względu na fakt, że informacje przekazane przez usługobiorcę stanowią potencjalnie nielegalną treść.

W celu umożliwienia wypełnienia przez dostawców usług hostingu podjęcia obowiązku działań przeciwko nielegalnym treściom w ramach mechanizmu zgłaszania i działania (art. 16 Rozporządzenia) usługobiorca lub uprawniony z tytułu praw autorskich lub praw pokrewnych może złożyć wniosek o wydanie nakazu w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia

od dostawcy usługi hostingu, o którym mowa w art. 16 ust. 5 Rozporządzenia, czyli będącego odpowiedzią na zgłoszenie.

W celu zabezpieczenia sytuacji, w której dostawca usług hostingu nie informuje o swojej decyzji w stosunku do dokonanego zgłoszenia, termin na złożenie wniosku biegnie od drugiego dnia następującego po dniu zgłoszenia.

W celu umożliwienia uzyskania pełniejszego obrazu sytuacji, do wniosku usługobiorca lub uprawniony z tytułu praw autorskich lub praw pokrewnych dołącza również informacje o sposobie rozpatrzenia zgłoszenia złożonego za pośrednictwem mechanizmu zgłaszania i działania. W tym samym celu właściwy organ zawiadamia dostawcę usług pośrednich o wniesionym wniosku. Dostawca usług pośrednich jest obowiązany przekazać materiały, którymi dysponuje, dotyczące przedmiotu wniosku, a w przypadku usług hostingowych, w szczególności materiały zgromadzone w ramach mechanizmu zgłaszania i działania.

W przypadku dostawców usługi hostingu postępowanie powinno być poprzedzone dobrowolną próbą załatwienia sprawy, dlatego też procedura administracyjna uzależnia możliwość jej uruchomienia od wykorzystania mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 Rozporządzenia.

Stronami postępowania przed właściwym organem do rozpatrzenia wniosku są wnioskodawca, dostawca usług pośrednich oraz usługobiorca, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku. Jednocześnie dostawca usług pośrednich będzie obowiązany do przekazania zawiadomienia o wniesionym wniosku usługobiorcy, który opublikował treść. Usługobiorca ten będzie miał z kolei możliwość przedstawienia stanowiska w sprawie w terminie 2 dni od otrzymania zawiadomienia. Rozwiązanie to z jednej strony odpowiada na potrzebę uznania praw użytkownika, a z drugiej strony umożliwi sprawne procedowanie.

Postępowanie dowodowe, co do zasady, jest ograniczone do dowodów przekazanych przez wnioskodawcę łącznie z wnioskiem, dowodów przedstawionych przez dostawcę usług pośrednich, w szczególności materiałów zgromadzonych w ramach mechanizmu zgłaszania i działania, dowodów przekazanych przez usługobiorcę oraz dowodów możliwych do ustalenia na podstawie materiałów, którymi dysponuje właściwy organ. Wnioskodawca jest obowiązany przedstawić wszystkie dowody najpóźniej wraz z wniesieniem wniosku, pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w toku dalszego postępowania. Dowody zgłoszone z naruszeniem tego obowiązku podlegają pominięciu, chyba że strona uprawdopodobni, iż ich powołanie wraz z wnioskiem nie było możliwe. Właściwy organ może przeprowadzić dowód z zeznań

świadców, przesłuchania stron, opinii biegłych oraz oględzin tylko w sprawach szczególnie skomplikowanych. Wskazane regulacje modyfikują przepisy dotyczące dowodów, przewidziane w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691).

Skutkiem przeprowadzonego postępowania może być wydanie przez właściwy organ do rozpatrzenia wniosku decyzji zawierającej:

- nakaz uniemożliwienia dostępu do nielegalnych treści (właściwy organ może przy tym określić zakres uniemożliwienia dostępu do treści – w przypadku nielegalnych treści, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego, o którym mowa w art. 116 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskich i prawach pokrewnych);
- nakaz usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lub art. 23 ust. 1 Rozporządzenia;
- odmowę nakazu uniemożliwienia dostępu do treści;
- odmowę nakazu usunięcia ograniczeń.

W przypadku braku innych skutecznych środków, które mogą doprowadzić do wykonania decyzji nakazującej uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści, w stosunku do nielegalnych treści występujących w usłudze, o której mowa w art. 4 Rozporządzenia, właściwy organ do rozpatrzenia wniosku może zgłosić domenę internetową na listę ostrzeżeń, o której mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1803) – takie rozwiązanie dotyczy tych stron internetowych, których mechanizm działania jest oparty na publikacji treści naruszających cudze prawa, w szczególności publikując bez uprawnień cudze utwory.

Rozwiązanie zawarte w projektowanym art. 11m ust. 2 dotyczy sytuacji, w których mamy do czynienia z rozszerzoną odpowiedzialnością dostawców usług pośrednich, o której mowa w art. 22² ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych – dostawca ma obowiązek dołożenia należytej staranności, aby uniemożliwić w przyszłości dostęp do zgłoszonych wcześniej nielegalnych treści.

W art. 11m ust. 4 projektowanej ustawy przewidziano publikację decyzji, o której mowa w art. 11m ust. 1 pkt 1, przez właściwy organ na stronie internetowej urzędu obsługującego ten organ. Rozwiązanie ma na celu osiągnięcie pełnej transparentności funkcjonowania Prezesa UKE i Przewodniczącego KRRiT w zakresie wydawanych nakazów. Transparentność ta jest kluczowa dla odpowiedniego i rzetelnego procesu wydawania decyzji. Przepis zainspirowany jest

analogicznym przepisem z ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, który wiąże obecnie Prezesa UOKiK obowiązkiem publikacji wydawanych decyzji (art. 31b).

W art. 11n przewidziano utworzenie odrębnego rejestru domen internetowych wykorzystywanych do rozpowszechniania nielegalnych treści prowadzonego przez Prezesa UKE. Celem Projektodawcy jest zapewnienie ograniczonego dostępu do rejestru, z uwagi na chęć uniknięcia promowania domen, które mogą mieć charakter przestępczy i które mogłyby stanowić zachętę do obchodzenia blokady. Do dokonania wpisu do rejestru niezbędna będzie jedynie nazwa takiej domeny. Wpis domeny internetowej do rejestru stanowi czynność materialno-techniczną. W kwestii określenia zakresu podmiotowego adresatów obowiązków technicznych dotyczących rejestru domen zastosowano analogiczne rozwiązania jak w obowiązującej ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych oraz w ustawie z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej. Automatyczne przekazanie przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu informacji zawartych w rejestrze będzie następowało dzięki podpięciu się przedsiębiorców do rejestru.

Aby zapewnić stronom postępowania ścieżkę odwoławczą, została wprowadzona możliwość wniesienia sprzeciwu do sądu powszechnego, który rozpatrzy go w trybie nieprocesowym.

Rozpatrzenie sprzeciwu powinno nastąpić w postępowaniu nieprocesowym, ponieważ nie występuje tu klasyczny spór o prawo. Projekt zapewnia wysoki standard ochrony usługobiorców, ponieważ sąd będzie badał, czy dana treść informacji wypełnia znamiona czynu zabronionego, określonego w art. 11a, a więc przez odwołanie do kryterium obiektywnego. Powierając sądom realizację tego społecznie ważnego zadania, Projektodawca kieruje się dynamiką szkód wyrządzanych przez rozpowszechnianie nielegalnych treści w internecie.

Z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w projektowanym art. 11m ust. 3, decyzji nie można nadać rygoru natychmiastowej wykonalności. Brak możliwości zastosowania rygoru natychmiastowej wykonalności w przypadku wydania nakazu uniemożliwienia dostępu do nielegalnej treści jest uzasadniony zapewnieniem skuteczniejszej kontroli sądowej decyzji podejmowanych przez Prezesa UKE lub Przewodniczącego KRRiT. Takie rozwiązanie jest korzystne dla autora zakwestionowanej treści, daje bowiem czas na wniesienie sprzeciwu do sądu powszechnego, bez ponoszenia negatywnych konsekwencji związanych z wykonaniem decyzji administracyjnej. Analogicznie do wydanej decyzji w zakresie usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usług pośrednich na usługobiorcę, proponowany przepis umożliwi wniesienie sprzeciwu od decyzji bez konieczności wykonania jej przed rozstrzygnięciem sądu.

Projektując regulacje dotyczące postępowania nakazowego, Projektodawca kierował się realną potrzebą wprowadzenia w polskim systemie prawnym przystających do funkcjonujących obecnie w sieci form komunikacji środków prawnych zapewniających jak najszybszą ochronę prawną. Dzięki przyjętemu modelowi postępowania wnioskodawcy zyskają możliwość uzyskania bardzo szybkiej ochrony prawnej.

Mając zatem na względzie specyfikę postępowania w sprawie wydania nakazów blokowania dostępu do nielegalnych treści, uznano, że odesłanie do szeregu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie byłoby celowe. W szczególności należy zwrócić uwagę, iż w projekcie ustawy zawarto autonomiczne regulacje odnoszące się m.in. do oznaczenia stron postępowania, do katalogu dowodów, których dopuszczenie jest możliwe przed Prezesem UKE, a także ich trybu procedowania. Specyfika postępowania w sprawie nakazów blokowania dostępu do nielegalnych treści, ze względów „technicznych”, np. z uwagi na czas trwania postępowania, nie pozwala na udział organizacji społecznych, zasady wysłuchania stron oraz zawiera autonomiczną regulację np. co do tego, kto jest stroną i w jakiej formie następuje przedstawienie stanowiska strony.

W art. 11r wskazano, że uprawnienia Policji, o których mowa w rozdziale 2a, przysługują także organom Straży Granicznej w zakresie wniosku o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegających na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w art. 189a (przestępstwo handlu ludźmi), art. 264 § 2–4 (nielegalne przekroczenie granicy) lub art. 264a (umożliwienie nielegalnego pobytu na terytorium RP) ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji.

Projekt ustawy jest zgodny z przepisami prawa UE i służy ich stosowaniu.

Projekt ustawy nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Wejście w życie ustawy będzie miało wpływ na funkcjonowanie gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców w związku z wyposażeniem właściwych organów w kompetencje kontrolne, zmierzające do zapewnienia skuteczności i egzekwowalności przepisów Rozporządzenia. Tym samym, w związku z wynikiem kontroli przeprowadzonej przez właściwy organ, podmioty zobowiązane są do przestrzegania przepisów Rozporządzenia.

Wejście w życie ustawy będzie miało wpływ na rodzinę, obywateli, gospodarstwa domowe, osoby starsze oraz osoby niepełnosprawne – użytkownicy usług oferowanych przez usługodawców, np. użytkownicy platform społecznościowych, w związku z wejściem w życie Rozporządzenia zostaną wyposażeni w możliwość złożenia wniosku o podjęcie działań polegających na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści rozpowszechnianych za pośrednictwem usług świadczonych przez dostawców usług pośrednich.

Projekt ustawy stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677, z późn. zm.) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Cyfryzacji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Dariusz Standerski, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Cyfryzacji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Mateusz Sztobryn, Departament Projektów i Strategii Mateusz.Sztobryn@cyfra.gov.pl Jarosław Sekuła, Wydział Regulacji i Spraw Europejskich, Departament Projektów i Strategii Jaroslaw.Sekula@cyfra.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 01.06.2026 r.</p> <p>Źródło: Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.)</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UC141</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W prawie polskim nie istnieje szczególna podstawa prawna, która umożliwiałaby złożenie wniosku do sądu lub organu administracji o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom udostępnianym w internecie. Do wyjątków należą:

- a) art. 53 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221, z późn. zm.),
- b) art. 32c ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2025 r. poz. 902, z późn. zm.) (wdrożenie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/784 z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie przeciwdziałania rozpowszechnianiu w internecie treści o charakterze terrorystycznym; Dz. Urz. UE L 172 z 17.05.2021, str. 79),
- c) ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1803, z późn. zm.),
- d) art. 47t ust. 6 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722, z późn. zm.).

Ad lit. a)

W przypadku konieczności blokowania połączeń lub komunikatów elektronicznych przepis art. 53 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej nadaje Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Prezesowi UKE) uprawnienie do nałożenia na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, w drodze decyzji, obowiązku blokowania, niepóźniej niż w terminie 6 godzin liczonych od otrzymania tej decyzji, połączeń lub komunikatów elektronicznych przesyłanych w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną albo obowiązku umożliwienia dokonania takiej blokady przez uprawnione podmioty.

Decyzja o blokowaniu połączeń lub komunikatów elektronicznych może być wydana wyłącznie wówczas, gdy połączenia lub komunikaty mogą zagrażać obronności, bezpieczeństwu państwa oraz bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu.

Zgodnie z wykładnią ww. ustawy, możliwość zastosowania blokady do połączeń oraz komunikatów elektronicznych oznacza, że możliwe jest zablokowanie wszelkich treści przekazywanych w związku ze świadczoną usługą telekomunikacyjną – w tym dostępu do treści internetowej.

Ad lit. b)

Art. 32c ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu dotyczy:

- 1) usunięcia lub zablokowania dostępności w systemie teleinformatycznym przez usługodawcę świadczącego usługi drogą elektroniczną,
- 2) zablokowania dostępności w systemie teleinformatycznym przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego

- określonych danych informatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym lub uprawdopodobniającym popełnienie przestępstwa szpiegostwa lub określonych usług teleinformatycznych służących lub wykorzystywanych do spowodowania zdarzenia o charakterze terrorystycznym lub uprawdopodobniającego popełnienie przestępstwa szpiegostwa.

Niniejsze działania mogą być podjęte w celu zapobiegania, przeciwdziałania i wykrywania przestępstw o charakterze terrorystycznym lub przestępstwa szpiegostwa.

Ad lit. c)

Ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej określa prawa i obowiązki przedsiębiorców telekomunikacyjnych związane z zapobieganiem nadużyciom w komunikacji elektronicznej oraz ich zwalczaniem.

Na podstawie art. 20 przedmiotowej ustawy CSIRT NASK prowadzi listę ostrzeżeń, na którą wpisuje domeny internetowe, które za podstawowy cel swojego działania mają wprowadzenie w błąd użytkowników internetu i doprowadzenie do wyłudzenia ich danych lub niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Ad. lit. d)

Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji (Przewodniczący KRRiT) może, w drodze decyzji, nakazać dostawcy platformy udostępniania wideo uniemożliwienie dostępu do umieszczonych na tej platformie audycji, wideo stworzonych przez użytkownika lub innych przekazów niezgodnych z art. 47o ustawy o radiofonii i telewizji, czyli w szczególności zawierających nawoływanie do przemocy lub nienawiści wobec grupy osób ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność państwową, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.

Brak szczególnej procedury do wydawania nakazów powoduje, że ochrona prawna obywateli Rzeczypospolitej Polskiej jest słabsza niż obywateli innych państw członkowskich Unii Europejskiej.

W związku z powyższym w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną proponuje się dodanie rozdziału 2a, który będzie regulował nakazy podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom oraz nakazy usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane zmiany w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną nie wynikają bezpośrednio z obowiązku wdrożenia przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych), zwanego dalej „Rozporządzeniem”, ale umożliwiają stosowanie procedury określonej w art. 9 tego rozporządzenia, określając, które treści są uznane za nielegalne, oraz dostosowując krajową procedurę w tym zakresie. Celem Projektodawcy jest umożliwienie sprawnego blokowania dostępu do nielegalnych treści.

Projekt ustawy uprawnia prokuratora, Policję, organ Krajowej Administracji Skarbowej, uprawnionego z tytułu praw autorskich lub praw pokrewnych, usługobiorcę oraz Straż Graniczną w zakresie przestępstw określonych w art. 189a (handel ludźmi), art. 264 § 2–4 (nielegalne przekroczenie granicy) lub art. 264a Kodeksu karnego (umożliwienie nielegalnego pobytu na terytorium RP) do złożenia wniosku o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegającego na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego, a także nawołujących do popełnienia czynu zabronionego.

W projekcie enumeratywnie wymienione zostały czyny zabronione, których dotyczy procedura nakazowa, tj. art. 119 § 1, art. 148a § 1, art. 151, art. 156a, art. 189a, art. 190 § 1, art. 190a § 2, art. 191a § 1, art. 200 § 3 i 5, art. 200a, art. 200b, art. 202 § 1, 3–4c, art. 224a, art. 256 § 1–2, art. 257, art. 264 § 2–4, art. 264a, art. 286 § 1 i 2 lub art. 287 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383, z późn. zm.), art. 116 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 24), art. 12c pkt 5 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1162, z późn. zm.) lub art. 305 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170).

Wydanie nakazu może dotyczyć także treści odnoszących się do nielegalnej sprzedaży towarów lub nielegalnego świadczenia usług, które mogą wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w art. 54, art. 56, art. 62, art. 63a lub art. 87 ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2025 r. poz. 633, z późn. zm.).

Kryteria, które zostały przyjęte przy enumeratywnym odesłaniu do konkretnych czynów zabronionych, są trzy:

- 1) zakwalifikowanie danego przestępstwa jako przestępstwa internetowego rozumianego jako przestępstwo związane z internetem według sposobu działania (modus operandi) sprawcy;
- 2) przestępstwo internetowe jest związane z rozpowszechnianiem treści;
- 3) uniemożliwienie dostępu do treści nie powoduje negatywnych skutków dla dyskursu obywatelskiego i procesów wyborczych.

Za właściwe organy do rozpatrzenia wniosku zostały uznane Przewodniczący KRRiT – w zakresie treści występujących w usłudze platformy udostępniania wideo oraz Prezes UKE – w zakresie innych treści.

Postępowanie w przedmiocie nakazu uniemożliwienia dostępu do nielegalnej treści będzie skorelowane z postępowaniem w przedmiocie nakazania przywrócenia dostępu do treści, do której dostęp został bezzasadnie ograniczony. Usługobiorca będzie mógł złożyć wniosek do właściwego organu o wydanie nakazu usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę, jeżeli ograniczenia zostały nałożone ze względu na fakt, że informacje przekazane przez usługobiorcę stanowią potencjalnie nielegalną treść.

Stronami postępowania przed organem właściwym do rozpatrzenia wniosku będą wnioskodawca, dostawca usług pośrednich oraz usługobiorca, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku.

W wyniku przeprowadzonego postępowania, właściwy organ do rozpatrzenia wniosku będzie mógł wydać decyzję, w której:

- 1) nakaze uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego, o którym mowa w art. 11a ust. 1 pkt 1 lub 2, lub nawołujących do popełnienia takiego czynu zabronionego, jeżeli stwierdzi, że dowody zgromadzone w postępowaniu w sposób niebudzący wątpliwości świadczą o nielegalnej treści;
- 2) nakaze usunięcie ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę, jeżeli na podstawie dowodów zgromadzonych w postępowaniu stwierdzi, że informacje umieszczone przez usługobiorcę nie stanowią nielegalnej treści lub w sposób oczywisty doszło do nałożenia ograniczenia w wyniku błędu dostawcy usługi hostingu;
- 3) odmówi nakazania uniemożliwienia dostępu do treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego, lub nawołujących do popełnienia takiego czynu zabronionego, jeżeli stwierdzi, że dowody zgromadzone w postępowaniu w sposób niebudzący wątpliwości nie świadczą o nielegalnej treści;
- 4) odmówi nakazania usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę, jeżeli na podstawie dowodów zgromadzonych w postępowaniu stwierdzi, że informacje umieszczone przez usługobiorcę stanowią nielegalną treść lub że nie doszło do błędu dostawcy usługi hostingu przy nałożeniu ograniczenia.

Od decyzji będzie przysługiwał sprzeciw do sądu powszechnego. Decyzjom tym nie będzie nadawany rygor natychmiastowej wykonalności (z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w projektowanym art. 11m ust. 3). Brak możliwości zastosowania rygoru natychmiastowej wykonalności w przypadku wydania nakazu uniemożliwienia dostępu do nielegalnej treści jest uzasadniony zapewnieniem skuteczniejszej kontroli sądowej decyzji podejmowanych przez Prezesa UKE lub Przewodniczącego KRRiT. Takie rozwiązanie jest korzystne dla autora zakwestionowanej treści, daje bowiem czas na wniesienie sprzeciwu do sądu powszechnego, bez ponoszenia negatywnych konsekwencji związanych z wykonaniem decyzji administracyjnej. Analogicznie do wydanej decyzji w zakresie usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usług pośrednich na usługobiorcę, proponowany przepis umożliwi wniesienie sprzeciwu od decyzji bez konieczności wykonania jej przed rozstrzygnięciem sądu.

W przypadku braku skutecznych środków, które mogą doprowadzić do wykonania decyzji nakazującej uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich w stosunku do nielegalnych treści występujących w usłudze zwykłego przekazu, organ właściwy do rozpatrzenia wniosku będzie mógł zgłosić domenę internetową umożliwiającą dostęp do nielegalnych treści, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego, o którym mowa w art. 11a ust. 1 pkt 1 lub 2, lub nawołujących do popełnienia tego czynu zabronionego do rejestru domen internetowych wykorzystywanych do rozpowszechniania nielegalnych treści. Rejestr

będzie dostępny wyłącznie dla Prezesa UKE, Przewodniczącego KRRiT oraz przedsiębiorców telekomunikacyjnych w rozumieniu art. 2 pkt 40 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, świadczących usługi dostępu do internetu w rozumieniu art. 2 pkt 76 lit. a tej ustawy.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Poniżej wymienione zostały rodzaje treści, w stosunku do których w ciągu ostatnich 2 lat odpowiednie organy w wybranych państwach członkowskich podejmowały działania polegające na ograniczeniu dostępu do treści.

Estonia: nielegalna reklama fajerwerków, reklamy usług medycznych, fałszywe reklamy inwestycyjne, nakazy związane z mediami objętymi restrykcjami UE (media rosyjskie), reklamy kierujące do fałszywych sklepów internetowych.

Grecja: niebezpieczne zabawki (brak odpowiednich oznaczeń).

Rumunia: materiał nawołujący do nienawiści i przemocy wobec kobiet oraz dyskryminacji kobiet, film propagujący ruch o charakterze faszystowskim.

Łotwa: nielicencjonowane kasyna, zakłady bukmacherskie, portale afiliacyjne, nielegalna działalność handlowa: reklama i sprzedaż niezarejestrowanych suplementów diety, mogących zagrażać zdrowiu konsumentów, treści propagandowe i objęte restrykcjami UE (materiały informacyjne i wideo rozpowszechniane przez rosyjskie media), nielegalna retransmisja audiowizualna, nielegalne rozpowszechnianie kanałów i programów telewizyjnych, publikacja filmów z naruszeniem praw autorskich, oferowanie nielegalnych usług turystycznych (bez licencji i zabezpieczenia finansowego), nielegalna działalność finansowa, oszustwo kredytowe.

Francja: dostęp do treści o charakterze pornograficznym (serwis nie był warunkowany weryfikacją wieku użytkownika), treści mediów objętych restrykcjami UE (media rosyjskie).

Dania: oferta sprzedaży niezgodnego z prawem/niebezpiecznego produktu.

Hiszpania: oferty noclegów z informacjami nieprawdziwymi lub wprowadzającymi w błąd, oferty mieszkań turystycznych niezgodne z przepisami reklamowymi (fałszywe numery licencji, brak danych właściciela, wprowadzanie w błąd co do statusu prawnego najemcy).

Belgia: oferty sprzedaży niebezpiecznych produktów (brak odpowiednich oznaczeń).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Użytkownicy internetu	96,2% gospodarstw domowych w Polsce.	GUS (Społeczeństwo informacyjne w Polsce w 2025 r.).	Możliwość składania wniosków o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegających na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich oraz o wydanie nakazu usunięcia ograniczeń, udział w postępowaniach przed Prezesem UKE lub Przewodniczącym KRRiT.
Dostawcy usług pośrednich	Około 10 tys. w całej UE W 2024 r. usługi stacjonarnego dostępu do internetu świadczyło w Polsce 2133 przedsiębiorców telekomunikacyjnych, natomiast usługę mobilnego dostępu do internetu świadczyło 108 przedsiębiorców telekomunikacyjnych.	Brak rzeczowych rejestrów dostawców usług pośrednich utrudnia adekwatne określenie liczby podmiotów. Impact Assessment do Aktu o usługach cyfrowych wykonany przez Komisję Europejską szacuje liczbę takich dostawców w Europie na około dziesięć tysięcy (występujących w formie mikro-, małych, średnich i dużych przedsiębiorstw) – dane Komisji Europejskiej.	Udział w postępowaniach przed Prezesem UKE lub Przewodniczącym KRRiT i ewentualnych postępowaniach sądowych, konieczność wykonywania nakazów.

	Na początku 2026 r. w Polsce zarejestrowanych było 25 564 firm określonych na podstawie aktualnej klasyfikacji PKD jako potencjalni hostingodawcy. Brak danych dotyczących liczby platform internetowych.	Dane pochodzą z Raportu UKE o stanie rynku telekomunikacyjnego w 2024 r. Podklasa 63.10.D, Pozostała działalność usługowa w zakresie infrastruktury obliczeniowej, przetwarzania danych, zarządzania stronami internetowymi (hosting) i działalności powiązane. Trudność w określeniu liczby podmiotów tego rodzaju wynika m.in. z faktu, iż definicja platformy internetowej została wprowadzona do prawa stosunkowo niedawno.	
Prezes UKE	1	Informacja ogólnodostępna	Zgodnie z przepisami projektu ustawy Prezes UKE będzie wydawać decyzje w postępowaniach dotyczących nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom oraz nakazów przywrócenia dostępu do treści.
Przewodniczący KRRiT	1	Informacja ogólnodostępna	Zgodnie z przepisami projektu ustawy Przewodniczący KRRiT będzie wydawać decyzje w postępowaniach dotyczących nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom oraz nakazów przywrócenia dostępu do treści.
Sądy okręgowe	47	Informacja ogólnodostępna	Rozpoznawanie spraw przekazanych na podstawie sprzeciwu strony niezadowolonej z decyzji Prezesa UKE lub Przewodniczącego KRRiT.
Sądy apelacyjne	11	Informacja ogólnodostępna	Zwiększenie wpływu spraw w związku z nowymi uprawnieniami sądów okręgowych.
Prokuratury	342 prokuratur rejonowych i 46 prokuratur okręgowych	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy umożliwi prokuratorowi składanie wniosków w sprawach nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom.
Policja	1	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy umożliwi Policji składanie wniosków w sprawach nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom.
Straż Graniczna	1	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy umożliwi Straży Granicznej, w zakresie właściwości jej działania, składanie wniosków w sprawach nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom.

Krajowa Administracja Skarbowa	1	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy umożliwi organom KAS składanie wniosków w sprawach nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom.
--------------------------------------	---	---------------------------	--

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy w ramach konsultacji publicznych został przesłany z terminem zgłaszania uwag 14 dni do podmiotów takich jak:

1. Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji,
2. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
3. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,
4. Krajowa Izba Gospodarcza,
5. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej,
6. Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej,
7. Polska Izba Handlu,
8. Izba Gospodarki Elektronicznej,
9. Krajowa Izba Gospodarki Cyfrowej,
10. Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń,
11. Polskie Towarzystwo Informatyczne,
12. Fundacja Nowoczesna Polska,
13. Fundacja Projekt Polska,
14. Internet Society Poland,
15. Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji,
16. Fundacja Panoptykon,
17. Związek Pracodawców Mediów Publicznych,
18. Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych Mediakom,
19. Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska,
20. Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza,
21. Związek Rzemiosła Polskiego,
22. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji,
23. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług,
24. Polskie Stowarzyszenie Marketingu SMB,
25. Fundacja Moje Państwo,
26. Amerykańska Izba Handlowa w Polsce,
27. Federacja Konsumentów,
28. Związek Cyfrowa Polska,
29. Stowarzyszenie Praktyków Ochrony Danych Osobowych,
30. Sektorowa Rada ds. Kompetencji – Telekomunikacja i Cyberbezpieczeństwo,
31. Stowarzyszenie Producentów i Dystrybutorów Oprogramowania Rozrywkowego,
32. Federacja Przedsiębiorców Polskich,
33. Fundacja Open Allies,
34. Fundacja Instrat,
35. Fundacja Startup Poland,
36. Wikimedia Europe,
37. Fundacja Forum Konsumentów,
38. Stowarzyszenie Dziennikarzy i Wydawców Repropol,
39. Stowarzyszenie Sygnał,
40. Izba Wydawców Prasy,
41. Stowarzyszenie Autorów ZAiKS (ZAiKS),
42. Związek Autorów i Producentów Audiowizualnych (ZAPA),
43. Związek Polskich Autorów i Kompozytorów ZAKR,
44. Stowarzyszenie Kreatywna Polska (SKP),
45. Federacja Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji,
46. Sieć Badawcza Łukasiewicz – PORT,
47. Stowarzyszenie Nowoczesnej Edukacji Prawnej.

Projekt ustawy został skierowany do opiniowania z terminem zgłaszania uwag 14 dni do następujących podmiotów:

1. Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej,
2. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych,
3. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
4. Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji,
5. Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego,
6. Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców,
7. Rzecznika Praw Obywatelskich,
8. Rzecznika Praw Dziecka,
9. Prezesa Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej,
10. Prezesa Krajowej Izby Radców Prawnych,
11. Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej,
12. Prezesa Krajowej Rady Komorniczej,
13. Prezesa Krajowej Rady Notarialnej,
14. Przewodniczącego Krajowej Rady Kuratorów,
15. Dyrektora Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej – Państwowego Instytutu Badawczego,
16. Przewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa,
17. Prezesa Naczelnej Rady Lekarskiej,
18. Prezesa Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych.

Projekt ustawy został skierowany do opiniowania z terminem zgłaszania uwag 21 dni do następujących organizacji związków zawodowych:

- 1) NSZZ „Solidarność”;
- 2) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
- 3) Forum Związków Zawodowych.

Projekt ustawy został skierowany do opiniowania z terminem zgłaszania uwag 21 dni do następujących reprezentatywnych organizacji pracodawców:

- 1) Konfederacji „Lewiatan”;
- 2) Związku Rzemiosła Polskiego;
- 3) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) Business Centre Club;
- 5) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 6) Federacji Przedsiębiorców Polskich;
- 7) Polskiego Towarzystwa Gospodarczego.

Skrócenie terminu wynika z potrzeby pilnego procedowania projektu ustawy służącej stosowaniu prawa UE.

Projekt został także przekazany do zaopiniowania do Rady Dialogu Społecznego, Rady Działalności Pożytku Publicznego i Rady Dialogu z Młodym Pokoleniem.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2024 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
ZUS												
NFZ												

FP + FS												
FGPŚ + FEP												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
ZUS												
NFZ												
FP + FS												
FGPŚ + FEP												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
ZUS												
NFZ												
FP + FS												
FGPŚ + FEP												

Źródła finansowania	Ewentualne skutki finansowe wynikające z wejścia w życie przedmiotowej ustawy dla części 09 – Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, 15 – Sądy powszechne; 19 – Finanse publiczne; 42 – Sprawy wewnętrzne; 76 – UKE, 88 – Powszechne jednostki organizacyjne prokuratury zostaną sfinansowane w ramach dotychczasowych środków finansowych i nie będą stanowić podstawy do planowania oraz ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel w roku wejścia w życie ustawy oraz w latach kolejnych.
---------------------	---

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Brak.
--	-------

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ..... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz							

	gospodarstwa domowe							
	pracownicy*							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Konieczność wykonywania nakazów wydanych przez Prezesa UKE i Przewodniczącego KRRiT.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Konieczność poddania się kontroli ze strony właściwych organów, w tym wykonywania nakazów wydanych przez Prezesa UKE i Przewodniczącego KRRiT.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Obywatele zyskują możliwość składania wniosków o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegających na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich oraz o wydanie nakazu usunięcia ograniczeń.						
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wpływ na obywateli</p> <p>Obywatele – jako użytkownicy usług oferowanych przez usługodawców, np. użytkownicy platform społecznościowych, zostaną wyposażeni w możliwość składania wniosków o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegających na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich oraz o wydanie nakazu usunięcia ograniczeń.</p>
	<p>Wpływ na poziom gwarancji procesowych przysługujących stronom postępowania</p> <p>Stronami postępowania przed właściwym organem do rozpatrzenia wniosku o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom są wnioskodawca, dostawca usług pośrednich oraz usługobiorca, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku. Jednocześnie dostawca usług pośrednich będzie obowiązany do przekazania zawiadomienia o wniesionym wniosku usługobiorcy, który opublikował treść. Usługobiorca ten będzie miał z kolei możliwość przedstawienia stanowiska w sprawie w terminie 2 dni od otrzymania zawiadomienia. Rozwiązanie to z jednej strony odpowiada na potrzebę uznania praw użytkownika, a z drugiej strony – umożliwia sprawne procedowanie.</p>

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

Projektowane zmiany w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną nie wynikają bezpośrednio z obowiązku wdrożenia przepisów Rozporządzenia, ale umożliwiają stosowanie procedury określonej w jego art. 9, określając, które treści są uznane za nielegalne, oraz dostosowując krajową procedurę w tym zakresie.

Projekt ustawy wprowadza obciążenia w zakresie ustanowienia procedury krajowej umożliwiającej wydawanie nakazów blokowania dostępu do nielegalnych treści. Za właściwe organy do wydawania nakazów zostały uznane Przewodniczący KRRiT – w zakresie treści występujących w usłudze platformy udostępniania wideo oraz Prezes UKE – w zakresie innych treści. W wyniku przeprowadzonego postępowania właściwy organ wydaje decyzję, w której:

- 1) nakazuje uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich;
- 2) nakazuje usunięcie ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę;
- 3) odmawia nakazania uniemożliwienia dostępu do treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich;
- 4) odmawia nakazania usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę.

W projekcie przewidziano ponadto prowadzenie przez Prezesa UKE rejestru domen internetowych wykorzystywanych do rozpowszechniania nielegalnych treści.

9. Wpływ na rynek pracy

Brak.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ inne:	

Omówienie wpływu	Projekt ustawy wymusza dostosowanie w
	<p>UKE oraz Biurze KRRiT systemów telekomunikacyjnych ułatwiających rozpatrywanie przez organ spraw oraz utrzymywanie kontaktu z obywatelami. Przewiduje się, iż potencjalne zmiany powinny objąć istniejące już systemy teleinformatyczne wykorzystywane przez właściwe urzędy.</p> <p>W związku z wprowadzeniem możliwości składania sprzeciwu od decyzji właściwych organów przewiduje się zwiększenie liczby spraw wpływających do sądów okręgowych.</p>

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wejście w życie ustawy jest planowane po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja jest zapewniona przez realizację przez właściwe organy obowiązków sprawozdawczych.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

Warszawa, 20 marca 2026 r.

Raport z konsultacji publicznych projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC141)

I. Informacje ogólne

Konsultacje publiczne projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (numer w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UC141) była prowadzona **od 6 lutego do 20 lutego 2026 r.** (14 dni). Zaproszenia do udziału w konsultacjach publicznych i opiniowaniu zostały przekazane do wybranych podmiotów, w tym gronie uwzględniono interesariuszy, którzy zgłosili swoje wkłady w ramach konsultacji założeń wdrożenia Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (Akt o usługach cyfrowych).

II. Omówienie wyników konsultacji publicznych

Projekt został poddany **konsultacjom publicznym** z następującymi podmiotami:

1. Krajowa Izba Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji,
2. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
3. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,
4. Krajowa Izba Gospodarcza,
5. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej,
6. Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej,
7. Polska Izba Handlu,
8. Izba Gospodarki Elektronicznej,
9. Krajowa Izba Gospodarki Cyfrowej,
10. Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń,
11. Polskie Towarzystwo Informatyczne,
12. Fundacja Nowoczesna Polska,
13. Fundacja Projekt Polska,
14. Internet Society Poland,
15. Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji,
16. Fundacja Panoptykon,
17. Związek Pracodawców Mediów Publicznych,
18. Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych Mediakom,
19. Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska,
20. Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza,
21. Związek Rzemiosła Polskiego,
22. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji,
23. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług,
24. Polskie Stowarzyszenie Marketingu SMB,
25. Fundacja Moja Państwo,
26. Amerykańska Izba Handlowa w Polsce,

27. Federacja Konsumentów,
28. Związek Cyfrowa Polska,
29. Stowarzyszenie Praktyków Ochrony Danych Osobowych,
30. Sektorowa Rada ds. Kompetencji - Telekomunikacja i Cyberbezpieczeństwo,
31. Stowarzyszenie Producentów i Dystrybutorów Oprogramowania Rozrywkowego,
32. Federacja Przedsiębiorców Polskich,
33. Fundacja Open Allies,
34. Fundacja Instrat,
35. Fundacja Startup Poland,
36. Wikimedia Europe,
37. Fundacja Forum Konsumentów,
38. Stowarzyszenie Dziennikarzy i Wydawców Reppol,
39. Stowarzyszenie Sygnał,
40. Izba Wydawców Prasy,
41. Stowarzyszenie Autorów ZAiKS (ZAiKS),
42. Związek Autorów i Producentów Audiowizualnych (ZAPA),
43. Związek Polskich Autorów i Kompozytorów ZAKR,
44. Stowarzyszenie Kreatywna Polska (SKP),
45. Federacja Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji,
46. Sieć Badawcza Łukasiewicz – PORT,
47. Stowarzyszenie Nowoczesnej Edukacji Prawnej.

Poniżej omówiono najważniejsze uwagi, które zostały zgłoszone podczas konsultacji publicznych projektu ustawy do pierwszej wersji projektu ustawy umieszczonej na stronie RCL (projekt odstępny na stronie RCL: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12406906>).

1. Objęcie naruszeń prawa autorskiego procedurą nakazową

Do tego obszaru regulacji podmioty biorące udział w konsultacji odniosły się najczęściej. Uwagi dotyczyły zasadności objęcia procedurą wydawania nakazów blokowania treści naruszających art. 116 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, tj. przestępstwa polegającego na bezprawnym rozpowszechnianiu utworów chronionych prawem autorskim, bez zgody twórcy lub innego uprawnionego podmiotu.

Podmioty takie jak Stowarzyszenie Sygnał, ZAiKS, SFP-ZAPA, Izba Wydawców Prasy oraz Związek Pracodawców Prywatnych Mediów opowiedziały się za koniecznością wprowadzenia tych rozwiązań, podnosząc brak pełnego wdrożenia przez Polskę dyrektywy InfoSoc (art. 8 ust. 3), co czyni obecną ochronę twórców iluzoryczną. Wskazują one, że blokowanie domen pirackich jest najskuteczniejszym sposobem na ograniczenie strat gospodarczych, które dla samego Skarbu Państwa szacowane są na 1,86 mld PLN z tytułu utraconych podatków (*Raport Deolitte „Kradzież treści video w Internecie. Analizy wpływu zjawiska piractwa internetowego treści audiowizualnych, w tym telewizyjnych na gospodarkę Polski”, lipiec 2023*). Dodatkowo SFP-ZAPA oraz ZAiKS postulują wprowadzenie nakazów dynamicznych oraz mechanizmu live blocking dla ochrony transmisji w czasie rzeczywistym. Z kolei Izba Wydawców Prasy oraz Związek Pracodawców Wydawców Cyfrowych wnoszą

o złagodzenie standardu dowodowego do poziomu wysokiego prawdopodobieństwa, by zapewnić szybkość reakcji niezbędną w przypadku treści prasowych.

Z kolei Fundacja Panoptykon, Związek Cyfrowy Polska, Związek Cyfrowy Lewiatan oraz ISOC wyraziły swoje obawy dotyczące ryzyka „overblockingu” i naruszenia wolności słowa poprzez blokowanie legalnych treści znajdujących się na tych samym domenach lub serwerach co treści pirackie. Podmioty sprzeciwiają się powierzeniu kompetencji do wydawania nakazów organom administracyjnym, postulując, aby decyzyjność w tak głęboko ingerujących sprawach należała wyłącznie do sądów powszechnych w ramach przyspieszonego trybu sądowego.

2. Brak rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji

W ramach konsultacji projektu UC141 jednym z najszerzej krytykowanych rozwiązań był brak rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji nakazujących uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści (art. 11n projektu UC141) oraz zasada automatycznego wstrzymywania ich wykonania w przypadku wniesienia sprzeciwu (art. 11q ust. 5 projektu UC141). Podmioty biorące udział w opiniowaniu, m.in. Izba Wydawców Prasy, Stowarzyszenie Sygnał oraz Stowarzyszenie Czulent, zgodnie wskazują, że w środowisku cyfrowym czas jest decydującym czynnikiem w rozmiarze szkody, a obecna konstrukcja przepisów czyni ochronę prawną iluzoryczną. Brak możliwości szybkiego przerwania naruszenia powoduje, że nawet po stwierdzeniu nielegalności treści przez organ, pozostaje ona dostępna w sieci przez okres umożliwiający jej dalsze rozpowszechnianie, kopiowanie i rozprzestrzenianie się szkód.

Przedstawiciele Izby Wydawców Prasy, Związek Pracodawców Wydawców Cyfrowych oraz Związek Pracodawców Prywatnych Mediów podnoszą, że informacje prasowe oraz materiały audiowizualne (szczególnie transmisje „live”) tracą swoją aktualność i wartość ekonomiczną w bardzo krótkim czasie, a brak możliwości natychmiastowego zablokowania pirackich kopii sprawia, że zanim decyzja stanie się wykonalna, wydawcy ponoszą nieodwracalne szkody majątkowe. W związku z tym te podmioty postulują wprowadzenie możliwości nadawania decyzjom rygoru natychmiastowej wykonalności w sprawach dotyczących rażących naruszeń praw autorskich.

Równie silny postulat wybrzmiał w obszarze ochrony dzieci przed szkodliwymi treściami dostępnymi w Internecie. Stowarzyszenie Twoja Sprawa, Stowarzyszenie Czulent oraz Amnesty International domagają się wprowadzenia trybów pilnych dla czynów o najwyższej szkodliwości. Stowarzyszenie Twoja Sprawa zaznaczyło, że przewidziane w projekcie 14-dniowe oczekiwanie na uprawomocnienie się decyzji prowadzi do długotrwałego traumatyzowania ofiar, zwłaszcza w przypadkach rozpowszechniania materiałów pedofilskich, deepfake’ów o charakterze seksualnym czy zdjęć z sytuacji intymnych z udziałem małoletnich. Z tego względu Stowarzyszenie Czulent postulowało, aby decyzja o uniemożliwieniu dostępu podlegała wykonaniu niezwłocznie po doręczeniu jej dostawcy, a samo wniesienie sprzeciwu nie powinno wstrzymywać jej wykonania w sposób automatyczny.

Podobne obawy o brak rygoru natychmiastowej wykonalności wyraziło Stowarzyszenie Demagog, wskazując na niską skuteczność walki z dezinformacją w obecnym kształcie projektu. Ekspertki wskazują, że bez możliwości szybkiego przerwania zasięgu takich materiałów, ochrona użytkowników przed manipulacją staje się w dużej mierze iluzoryczna.

Zrównoważone stanowisko w tej kwestii przedstawiła Fundacja Panoptykon, która choć pozytywnie oceniła brak rygoru natychmiastowej wykonalności jako bezpiecznik przed nadużyciami, zaproponowała wprowadzenie wyraźnego wyjątku dla najpoważniejszych czynów. Według tego postulatu, w sytuacjach drastycznych – takich jak rozpowszechnianie materiałów z seksualnym wykorzystywaniem dzieci – organ powinien dysponować możliwością nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Pozwoliłoby to na natychmiastowe ograniczenie skutków publikacji i ochronę praw podstawowych przy zachowaniu ogólnej zasady sądowej kontroli następczej.

Projektodawca nie uwzględnił zaproponowanych zmian. Rezygnacja z trybu natychmiastowej wykonalności jest rozwiązaniem kompromisowym wypracowanym podczas prac w Senacie nad projektem ustawy UC21 uchwalonej przez Sejm 18 grudnia 2025 r.

3. Kompetencje administracyjne a kognicja sądowa

Podmioty biorące udział w konsultacjach podniosły także rozwiązanie polegające na powierzeniu kompetencji do wydawania nakazów blokowania treści organom administracyjnym, tj. Prezesowi UKE oraz Przewodniczącemu KRRiIT. Związek Cyfrowa Polska, Związek Cyfrowy Lewiatan oraz ISOC stanowczo sprzeciwiają się temu rozwiązaniu. Argumentują, że nakazy uniemożliwienia dostępu, ze względu na ich bezpośredni wpływ na wolność wypowiedzi i prawo do informacji, powinny być co do zasady wydawane przez niezależne sądy. Wskazano, że kognicja sądowa stanowi „niezbędny bezpiecznik systemowy, który zapewnia niezależność i bezstronność organu rozstrzygającego w sprawach, w których stawką jest swoboda debaty publicznej oraz ryzyko efektu mrożącego, a także gwarantuje standard kontroli właściwy dla ingerencji w prawa podstawowe”.

Odmienne punkt widzenia przedstawiło Obserwatorium Demokracji Cyfrowej, które zaproponowało rozdzielenie procedury usuwania treści od ich przywracania. O ile Obserwatorium dostrzega ryzyka przy administracyjnym blokowaniu, o tyle w przypadku nakazywania odblokowania bezzasadnie usuniętych materiałów opowiada się przeciwko drodze sądowej. Zdaniem podmiotu, ścieżka sądowa jest w takich sprawach nieefektywna i grozi paraliżem systemu, dlatego to właśnie Prezes UKE powinien mieć realną moc sprawczą w przywracaniu treści, by skutecznie chronić obywateli przed „prywatną cenzurą” platform.

Pozostali uczestnicy konsultacji, w tym ZAiKS oraz Fundacja Panoptykon, podnoszą jednak, że szybkość postępowania nie może uzasadniać rezygnacji z gwarancji proceduralnych. ZAiKS zauważył, że to sądy powszechne, a zwłaszcza wyspecjalizowane sądy własności intelektualnej, dysponują największym doświadczeniem w wyważaniu kolidujących wartości

konstytucyjnych, takich jak ochrona własności i wolność słowa. Z kolei Fundacja Panoptykon zaproponowała zróżnicowanie procedur: tryb administracyjny dla najcięższych przestępstw (np. pedofilii) oraz wyłączną kognicję sądu w sprawach wrażliwych dla debaty publicznej. Polskie Towarzystwo Informatyczne oraz ISOC podsumowują, że efektywność nie może zastępować legalności, postulując stworzenie sądowego trybu przyspieszonego. Z kolei Związek Cyfrowa Polska ostrzega, że rola „decydenta technologicznego” w rękach urzędnika zwiększa ryzyko nadmiarowego blokowania treści (tzw. overblockingu).

Projektodawca pozostawił, podobnie jak w ustawie UC 21 uchwalonej przez Sejm dnia 18 grudnia 2025 roku, tryb administracyjno-sądowy decyzji nakazowych. Projektodawca zdecydował się na przyjęcie takiego rozwiązania z uwagi na konieczność pogodzenia dwóch sprzecznych ze sobą celów, zapewnienie: (i) efektywnego i szybkiego postępowania (w formie elektronicznej z podmiotami, które nie są zarejestrowane w Polsce), (ii) wszystkich gwarancji procesowych i odpowiednich gwarancji zapewniających swobody dyskurs publiczny. Co za tym idzie rezygnacja z rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji jest konsekwencją projektodawcy w dążeniu do osiągnięcia kompromisu obu tych celów.

4. Przejrzystość i dostęp do Rejestru Domen

W toku konsultacji podmioty reprezentujące wydawców i twórców, takie jak Izba Wydawców Prasy oraz Związek Pracodawców Wydawców Cyfrowych, zgłosiły postulat rozszerzenia dostępu do rejestru. Obecny projekt UC141 zakłada, że wgląd w listę zablokowanych domen będą mieli wyłącznie Prezes UKE, Przewodniczący KRRiT oraz przedsiębiorcy telekomunikacyjni. Wydawcy argumentują, że uniemożliwia to wnioskodawcom realną weryfikację skuteczności blokad oraz śledzenie procesu dopisywania i wykreślenia domen, co czyni ochronę ich praw mało transparentną. Postulują oni przyznanie uprawnionym podmiotom i organizacjom zbiorowego zarządzania prawa do wglądu w aktualną listę blokowanych zasobów.

Krytyczne stanowisko wobec „tajności” rejestru zajęło Polskie Towarzystwo Informatyczne, które sprzeciwia się wyłączeniu tego narzędzia spod przepisów o dostępie do informacji publicznej oraz o otwartych danych. PTI podkreśla, że tak inwazyjny mechanizm, niosący ze sobą wysokie ryzyko „tzw. overblockingu” (blokowania legalnych treści współdzielących infrastrukturę z pirackimi), wymaga publicznej rozliczalności. Izba postuluje zapewnienie minimalnej jawności poprzez publikację zagregowanych statystyk, opisów procedur audytu oraz poddanie rejestru niezależnemu nadzorowi. Jednocześnie Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej oraz Związek Cyfrowa Polska wnioskują o uporządkowanie kwestii technicznych: KIKE proponuje stworzenie jednego, centralnego rejestru domen zamiast wielu list rozproszonych w różnych ustawach, natomiast Związek Cyfrowa Polska domaga się wprowadzenia obowiązkowego „dodatkowego wezwania” przed wpisem do rejestru, aby chronić legalnych dostawców przed skutkami incydentalnych błędów.

Celem projektodawcy jest zapewnienie ograniczonego dostępu do Rejestru Domen, z uwagi na chęć uniknięcia promowania domen, które mogą mieć charakter przestępczy i które mogłyby stanowić zachętę do obchodzenia blokady.

5. Wyłączenie organizacji społecznych i standardów dowodowych z Kodeksu postępowania administracyjnego

Kontrowersje wzbudziły przepisy zakładające wyłączenie stosowania art. 31 Kodeksu postępowania administracyjnego (art. 11t projektu UC141) oraz ograniczenie katalogu środków dowodowych (art. 11k projektu UC141). Podmioty takie jak Związek Telewizji Kablowej oraz ISOC Poland wskazują, że uniemożliwienie organizacjom społecznym udziału w postępowaniach na prawach strony pozbawi polski system istotnego bezpiecznika w postaci ochrony interesu społecznego. ZTK podnosi także, że takie rozwiązanie może naruszać konstytucyjną wolność działania zrzeszeń (art. 12 Konstytucji RP), a argumenty projektodawcy o potrzebie przyspieszenia procedur nie powinny stać ponad prawem obywateli do udziału w procesie decyzyjnym.

Drugim filarem tego postulatu jest sprzeciw wobec ograniczenia zasady prawdy obiektywnej poprzez dopuszczenie kluczowych dowodów, takich jak zeznania świadków, przesłuchania stron czy opinie biegłych, wyłącznie w sprawach szczególnie skomplikowanych. Związek Telewizji Kablowej oraz Polskie Towarzystwo Informatyczne argumentują, że takie rozróżnienie jest niezrozumiałe, ponieważ ustalenie stanu faktycznego jest niezbędne w każdej sprawie, niezależnie od jej statusu. PTI dodatkowo zwraca uwagę, że wprowadzenie prekluzji dowodowej (utrata prawa do powoływania dowodów po 3 dniach) jest nadmiernie restrykcyjne wobec obywateli, którzy często występują bez profesjonalnego pełnomocnika i mogą nie być w stanie w tak krótkim czasie zgromadzić pełnej dokumentacji. Podmioty zgłaszające uwagi postulują przywrócenie pełnego stosowania przepisów o udziale organizacji społecznych oraz rezygnację z limitowania środków dowodowych, co ma zapewnić rzetelność postępowań i umożliwić organom administracji (Prezesowi UKE, Przewodniczącemu KRRiT) dokładne wyjaśnienie stanu faktycznego przed wydaniem decyzji o blokadzie treści.

Projektodawca pozostawił, podobnie jak w ustawie UC21 uchwalonej przez Sejm dnia 18 grudnia 2025 roku, tryb administracyjno-sądowy decyzji nakazowych. Projektodawca zdecydował się na przyjęcie takiego rozwiązania z uwagi na konieczność pogodzenia dwóch sprzecznych ze sobą celów, zapewnienie: (i) efektywnego i szybkiego postępowania (w formie elektronicznej z podmiotami, które nie są zarejestrowane w Polsce), (ii) wszystkich gwarancji procesowych i odpowiednich gwarancji zapewniających swobody dyskurs publiczny. Pomimo tego, że projektodawca wprowadził pewne ograniczenia gwarancji procesowych zapewnionych w kodeksie postępowania administracyjnego, to tą regulacją prawną zapewnił łatwiejszy dostęp do kontroli sądowej. Sprzeciw złożony w jakiegokolwiek formie automatycznie blokuje możliwość wykonania decyzji, ponieważ nie jest możliwe nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności i tym samym sprawa musi być rozstrzygnięta w sposób merytoryczny przez sąd powszechny.

6. Wyłączenie dostawców "zwykłego przekazu" z trybu indywidualnego

Podmioty takie jak Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, Krajowa Izba Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji oraz Związek Cyfrowa Polska stanowczo postulują wykreślenie dostawców usług „zwykłego przekazu” z zakresu indywidualnego trybu nakazowego

(art. 11a i nast. projektu UC141). Argumentują one, że w przypadku operatorów telekomunikacyjnych nakazy uniemożliwienia dostępu powinny być realizowane wyłącznie poprzez procedurę wpisu do Rejestru Domen prowadzonego przez Prezesa UKE. Indywidualna procedura, zakładająca m.in. zawiadamianie usługobiorcy o wniosku czy przekazywanie dowodów, jest zdaniem izb całkowicie nieadekwatna do roli dostawcy dostępu do internetu, który jest jedynie „przełącznikiem” danych, a nie ich gospodarzem.

Uczestnicy konsultacji, w tym Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej oraz Open Allies, wnioskują o doprecyzowanie, że adresatem obowiązków technicznych powinien być dostawca usług DNS, a nie każdy przedsiębiorca telekomunikacyjny. Wskazano, że nie każdy operator świadczy usługi DNS, a to właśnie na tym poziomie technicznie realizuje się blokady. Podmioty te apelują o stosowanie zasady „one size does not fit all”, ostrzegając, że utrzymanie obecnych przepisów zmusi organy administracji do prowadzenia martwych postępowań wobec podmiotów, które nie mają fizycznej możliwości wykonania nakazu bez naruszania prywatności użytkowników lub stabilności sieci.

Projektodawca **zgadza się** z Polską Izby Informatyki i Telekomunikacji, Krajową Izbą Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji oraz Związkiem Cyfrowej Polski, że w przypadku operatorów telekomunikacyjnych nakazy uniemożliwienia dostępu mogą być realizowane wyłącznie poprzez procedurę wpisu do Rejestru Domen prowadzonego przez Prezesa UKE. Natomiast indywidualna procedura obejmująca zbieranie dowodów dotyczy dostawców usług hostingowych/ platformy internetowe. Z kolei w zakresie określenia zakresu podmiotowego adresatów obowiązków technicznych w zakresie Rejestru Domen, zastosowano analogiczne rozwiązanie jakie obowiązują w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych oraz w ustawie z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej.

III. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt ustawy nie wymagał zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji ani uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

IV. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

**Zestawienie nieuwzględnionych uwag zgłoszonych w ramach opiniowania
do projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC141)**

lp.	Podmiot wnoszący uwagi	Jednostka redakcyjna, do której wnoszone są uwagi	Zgłoszone uwagi	Stanowisko
1.	UKE	art. 22zrz ust. 1 pkt 1 (UC140)	W art. 1 pkt 4 projektu, w projektowanym art. 11m ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513), zwanej dalej „uśude”, przewidziano regulację, zgodnie z którą właściwy organ: 1) nakazuje uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego, o którym mowa w projektowanym art. 11a ust. 1 pkt 1 lub 2 uśude, lub nawołujących do popełnienia takiego czynu zabronionego, jeżeli stwierdzi, że dowody zgromadzone w postępowaniu w sposób niebudzący wątpliwości świadczą o nielegalnej treści; 2) nakazuje usunięcie ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lub w art. 23 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „DSA”, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę, jeżeli na podstawie dowodów zgromadzonych w postępowaniu stwierdzi, że informacje umieszczone przez usługobiorcę nie stanowią nielegalnej treści lub w sposób oczywisty doszło do nałożenia ograniczenia w wyniku błędu dostawcy usługi hostingu. Projektowana regulacja nie zapewnia jednak właściwemu organowi skutecznych narzędzi umożliwiających wyegzekwowanie wykonania nakazu. Mając na uwadze powyższe, proponuję uzupełnienie projektu ustawy o przepis, zgodnie z którym właściwy organ będzie mógł nałożyć na dostawcę usług pośrednich, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną za niewykonanie nakazu. Za niewystarczającą w tym zakresie należy uznać regulację zawartą w projektowanym art. 22zrz ust. 1 pkt 1 uśude, przewidzianym w projekcie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC141), zgodnie z którym dostawca usług pośrednich, który nie wypełni obowiązku, o którym	Uwaga nieuwzględniona Uwaga dotyczy przepisu w brzmieniu z projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21), przyjętego przez Radę Ministrów dnia 23 września 2025 r.

			<p>mowa w art. 9 ust. 1, będzie podlegał administracyjnej karze pieniężnej. Wskazany przepis DSA nakłada na dostawcę usług pośrednich jedynie obowiązek poinformowania organu, który wydał nakaz podjęcia działań przeciwko określonej nielegalnej treści, lub innego organu określonego w tym nakazie, o wszelkich działaniach podjętych w odpowiedzi na nakaz, wskazując, czy i kiedy zostały podjęte działania w odpowiedzi na ten nakaz. W konsekwencji, w przypadku gdy dostawca usług pośrednich poinformuje organ, że nie podjął działań w odpowiedzi na nakaz, konieczne będzie uznanie, że wypełnił on obowiązek, o którym mowa w art. 9 ust. 1 DSA, i nie będzie możliwe nałożenie na niego administracyjnej kary pieniężnej. Podkreślenia przy tym wymaga, że kwestia egzekwowania wykonania nakazów wydawanych przez właściwe organy była poruszana na grupach roboczych funkcjonujących w ramach unijnego systemu współpracy i stanowi ona istotny problem.</p>	
2.	UKE	art. 11q ust. 4 uśude	<p>W art. 1 pkt 4 projektu, w projektowanym art. 11q ust. 4 uśude, względem brzmienia tego przepisu zawartego w ustawie z dnia 18 grudnia 2025 r. o zmianie ustawy o świadczeniu usług elektronicznych oraz niektórych innych ustaw wprowadzono zmianę polegającą na skróceniu z 7 dni do 2 dni terminu, w jakim organ jest obowiązany do przekazania sądowi sprzeciwu od decyzji, o której mowa w projektowanym art. 11m ust. 1 uśude. W celu zapewnienia organom wydającym decyzję, o której mowa w projektowanym art. 11m ust. 1 uśude, w tym Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej, czasu niezbędnego na realizację ww. obowiązku, proponuje się zmianę terminu z dwóch dni kalendarzowych na dwa dni robocze.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga dotyczy przepisu w brzmieniu z projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21), przyjętego przez Radę Ministrów dnia 23 września 2025 r.</p>
3.	UKE	Art. 2 i 3 projektu	<p>W przepisach art. 2 i art. 3 projektu, nowych względem przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2025 r. o zmianie ustawy o świadczeniu usług elektronicznych oraz niektórych innych ustaw, w celu zapewnienia spójności: 1) projektowanego art. 10b ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722, z późn. zm.) oraz 2) projektowanego art. 419 ust. 1 pkt 24 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221, z późn. zm.) – z projektowanym art. 11b uśude, proponuje się doprecyzowanie zakresu właściwości Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, poprzez dodanie we wskazanych przepisach odpowiednio wyrazów „w zakresie treści</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga dotyczy przepisu w brzmieniu z projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21), przyjętego przez Radę Ministrów dnia 23 września 2025 r.</p>

			występujących w usłudze świadczonej przez platformę udostępniania wideo” oraz „w zakresie treści innych niż występujące w usłudze świadczonej przez platformę udostępniania wideo w rozumieniu art. 4 pkt 22a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji”.	
4.	UKE	OSR	<p>W pkt 6 OSR projektu zamieszczono informację, zgodnie z którą ewentualne skutki finansowe wynikające z wejścia w życie przedmiotowej ustawy dla części 76 budżetu państwa - UKE zostaną sfinansowane w ramach dotychczasowych środków finansowych i nie będą stanowić podstawy do planowania oraz ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel w roku wejścia w życie ustawy oraz w latach kolejnych. Zauważyć przy tym należy, że projektowana ustawa nakłada na Prezesa UKE szereg nowych, wynikających z DSA zadań. Realizacja tych zadań aktualnymi zasobami kadrowymi UKE nie jest możliwa, a ponadto Prezes UKE nie dysponuje środkami finansowymi umożliwiającymi zwiększenie zatrudnienia w celu pozyskania dodatkowych pracowników niezbędnych do realizacji nowych zadań. Jednocześnie należy wskazać, że projektowana ustawa nakłada na Prezesa UKE obowiązek prowadzenia rejestru domen internetowych wykorzystywanych do rozpowszechniania nielegalnych treści, do czego niezbędne jest utworzenie systemu teleinformatycznego. Prowadzenie spraw wynikających z wniosków składanych do Prezesa UKE na podstawie projektowanej regulacji również wymaga dedykowanego rozwiązania informatycznego, umożliwiającego kontrolę terminów prowadzonych postępowań, archiwizację materiałów dowodowych oraz komunikację z podmiotami krajowymi i zagranicznymi. Jednak na chwilę obecną Prezes UKE nie dysponuje środkami finansowymi niezbędnymi do utworzenia systemów teleinformatycznych, służących realizacji nowych zadań. Podkreślenia przy tym wymaga, że zgodnie z motywem 111 DSA „Koordynator ds. usług cyfrowych, jak również inne właściwe organy wyznaczone na podstawie niniejszego rozporządzenia, odgrywają kluczową rolę w zapewnianiu skuteczności praw i obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu oraz realizacji jego celów. W związku z tym konieczne jest zapewnienie, aby organy te dysponowały niezbędnymi środkami, w tym zasobami finansowymi i kadrowymi, w celu nadzorowania wszystkich dostawców usług</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Podczas rządowych prac nad poprzednim projektem ustawy umożliwiającym stosowanie DSA, tj. projektem ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21), kwestie związane kosztami wejścia w życie przepisów były przyczyną rozbieżności między projektodawcą a Ministrem Finansów.</p> <p>W efekcie konieczne było wówczas przyjęcie, iż ewentualne skutki finansowe wynikające z wejścia w życie przedmiotowej ustawy zostaną sfinansowane w ramach dotychczasowych środków finansowych z odpowiednich części budżetowych i nie będą stanowić podstawy do planowania oraz ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel w roku wejścia w życie ustawy oraz w latach kolejnych.</p> <p>Z uwagi na konieczność jak najszybszego uchwalenia przepisów wdrażających DSA, w niniejszym projekcie przyjęto analogiczne założenie.</p>

			<p>pośrednich podlegających ich kompetencji, w interesie wszystkich obywateli Unii. Ze względu na różnorodność dostawców usług pośrednich i wykorzystywanie przez nich zaawansowanej technologii przy świadczeniu ich usług, bardzo istotne jest też, by koordynator ds. usług cyfrowych i odpowiednie właściwe organy dysponowali odpowiednią liczbą pracowników i ekspertów posiadających specjalistyczne umiejętności oraz zaawansowanymi środkami technicznymi, a także by niezależnie zarządzali zasobami finansowymi niezbędnymi do wykonywania ich zadań. Ponadto poziom zasobów powinien uwzględniać wielkość, złożoność i potencjalny wpływ społeczny dostawców usług pośrednich podlegających ich kompetencji, a także zasięg ich usług w całej Unii.”. Mając na uwadze powyższe, wnoszę o: 1) usunięcie z pkt 6 OSR informacji, zgodnie z którą ewentualne skutki finansowe wynikające z wejścia w życie przedmiotowej ustawy dla części 76 budżetu państwa - UKE zostaną sfinansowane w ramach dotychczasowych środków finansowych; 2) zapewnienie w projektowanej ustawie środków finansowych dla Prezesa UKE niezbędnych do realizacji nowych zadań, a w szczególności umożliwiających zwiększenie zatrudnienia w UKE o 10 etatów oraz utworzenie systemu teleinformatycznego, w łącznej wysokości 54 411 561 zł w latach 2026–2036, w tym: 4 855 869 zł w 2026 r., 4 061 967 zł w 2027 r., 4 387 698 w 2028 r., 4 517 142 zł w 2029 r., 4 833 680 zł w 2030 r., 4 824 648 w 2031 r., 5 003 714 zł w 2032 r., 5 158 854 zł w 2033 r., 5 354 611 w 2034 r., 5 675 008 zł w 2035 r., 5 738 370 zł w 2036 r. W załączeniu przekazuję szczegółowy wykaz kosztów związanych ze zwiększeniem kompetencji Prezesa UKE, będących skutkiem finansowym projektowanej ustawy. Jednocześnie proponuję uzupełnić pkt 6 OSR o następujące informacje: „W związku z nowymi zadaniami Prezesa UKE oraz koniecznością zapewnienia ich terminowej realizacji przewiduje się utworzenie w UKE 10 nowych etatów, w celu pozyskania pracowników niezbędnych do prowadzenia spraw związanych z realizacją przez Prezesa UKE nowych obowiązków. Dotyczy to przede wszystkim spraw związanych z wykonywaniem przez Prezesa UKE zadań organu właściwego do rozpatrywania wniosków, składanych przez prokuratora, Policję, organy Krajowej Administracji Skarbowej, podmioty uprawnione z tytułu praw autorskich lub prac pokrewnych oraz usługobiorców, o wydanie nakazu podjęcia działań przeciw</p>	
--	--	--	--	--

			<p>nielegalnym treściom lub nakazu usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu, tj. prowadzenia postępowań wszczynanych w wyniku złożenia tych wniosków oraz wydawanie decyzji administracyjnych. Postępowania te mają charakter wielostronny, prowadzone będą w rygorystycznych terminach (2, 7, 14 lub 21 dni), przy ograniczonym postępowaniu dowodowym oraz z możliwością wnoszenia sprzeciwu od decyzji do sądu powszechnego. Zadania te będą wymagały prowadzenia intensywnych czynności analitycznych i procesowych, bieżącej współpracy z dostawcami usług pośrednich, a także zapewnienia obsługi postępowań sądowych wszczętych na skutek wniesienia sprzeciwu. Należy także zwrócić uwagę na szereg nowych spraw związanych z prowadzeniem przez Prezesa UKE rejestru domen internetowych wykorzystywanych do rozpowszechniania nielegalnych treści. Mając na uwadze charakter nowych kompetencji Prezesa UKE, krótkie terminy ustawowe realizacji nowych zadań oraz potencjalnie znaczną liczbę wniosków na podstawie nowych regulacji, przewiduje się konieczność utworzenia w UKE 10 dodatkowych etatów, obejmujących w szczególności stanowiska o profilu prawniczym i analitycznym, a także konieczność zapewnienia odpowiedniego wsparcia organizacyjnego i technicznego dla realizacji tych zadań. Analiza pracochłonności w zakresie nowych zadań dla UKE:</p> <p>Założenia Liczba dni roboczych w roku – 252 Liczba godzin poświęconych przez 1 pracownika swoim zadaniom w dniu roboczym – 7 Liczba dni urlopowych 1 pracownika w roku – 26 Liczba dni chorobowych 1 pracownika w roku – 10 Liczba dni szkoleniowych 1 pracownika w roku – 7 Liczba roboczogodzin oferowanych w roku przez 1 pracownika – 1463 Roczna pracochłonność zadań obszaru (wg wykazu) – 14 226 godz. Wyliczona liczba personelu – 9,72 Minimalna liczba etatów personelu – 10 Wykaz najważniejszych zadań:</p> <ul style="list-style-type: none"> • prowadzenie spraw związanych z rozpatrywaniem wniosków o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom, w tym wydawanie decyzji administracyjnych – 4 500 godz./rok • prowadzenie spraw związanych z rozpatrywaniem wniosków o wydanie nakazu usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu, w tym wydawanie decyzji administracyjnych – 3 000 godz./rok 	
--	--	--	---	--

			<ul style="list-style-type: none"> • obsługa postępowań sądowych wszczętych na skutek wniesienia sprzeciwu od decyzji oraz reprezentowanie organu przed sądem powszechnym – 1 600 godz./rok • prowadzenie rejestru domen internetowych wykorzystywanych do rozpowszechniania nielegalnych treści, w tym dokonywanie wpisów i wykreśleń, obsługa zgłoszeń Przewodniczącego KRRiT oraz współpraca z przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi w zakresie realizacji obowiązków blokowania dostępu – 1200 godz./rok • nadzór nad wykonywaniem ww. zadań, w tym koordynacja organizacyjna i zapewnienie prawidłowości stosowania przepisów – 1000 godz./rok • obsługa i administracja systemów teleinformatycznych wspierających wykonywanie zadań wynikających z rozporządzenia – 1463 godz./rok • zadania z zakresu prowadzenia dokumentacji pracowniczej i rozliczania czasu pracy, rachuby płac, rekrutacji oraz podnoszenia kwalifikacji – 1463 godz./rok Koszty realizacji zadań Prezesa UKE niezwiązane ze zwiększeniem zatrudnienia w UKE: projekt ustawy nakłada na Prezesa UKE obowiązki związane z rozpatrywaniem wniosków o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom oraz nakazu usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu, a także z prowadzeniem rejestru domen internetowych wykorzystywanych do rozpowszechniania nielegalnych treści. Realizacja tych zadań wymaga zapewnienia odpowiednich zasobów technicznych i eksperckich, w szczególności w zakresie oceny treści, analizy prawnej oraz utworzenia i utrzymania infrastruktury teleinformatycznej. <p>1. Specjalistyczna obsługa prawna i ekspertyzy Szacowany koszt roczny: 400 000 zł Składniki kosztu: opinie prawne w zakresie kwalifikacji treści jako nielegalnych oraz z zakresu prawa autorskiego i praw pokrewnych, wsparcie prawne w zakresie ustalania czy rozpowszechnianie określonych treści może wyczerpywać znamiona czynów zabronionych wymienionych w projektowanej regulacji. Uzasadnienie: Postępowania prowadzone na podstawie rozdziału 2a obejmują ocenę treści mogących wyczerpywać znamiona czynów zabronionych, w tym w obszarze prawa karnego i prawa autorskiego. Sprawy te mogą mieć</p>	
--	--	--	---	--

			<p>złożony charakter prawny i technologiczny, a ich rozstrzygnięcia podlegać będą kontroli sądu powszechnego. Zapewnienie odpowiedniego poziomu merytorycznego decyzji może wymagać korzystania z wyspecjalizowanego wsparcia prawnego i eksperckiego.</p> <p>2. System teleinformatyczny do obsługi postępowań i komunikacji Koszt jednorazowy (wdrożeniowy): ok. 2 000 000 zł Koszt roczny utrzymania: 400 000 zł Uzasadnienie: Projektowana regulacja przewiduje krótkie, ustawowe terminy rozpoznania spraw oraz wielostronny charakter postępowania. Zapewnienie sprawnej i bezpiecznej obsługi wniosków wymaga dedykowanego rozwiązania informatycznego, umożliwiającego kontrolę terminów, archiwizację materiałów dowodowych oraz komunikację z podmiotami krajowymi i zagranicznymi.</p> <p>3. System teleinformatyczny do prowadzenia rejestru domen Koszt jednorazowy (wdrożeniowy): 1 000 000 zł Koszt roczny utrzymania: 400 000 zł Uzasadnienie: Zgodnie projektowaną regulacją Prezes UKE prowadzi rejestr domen internetowych wykorzystywanych do rozpowszechniania nielegalnych treści. Rejestr musi funkcjonować w sposób zapewniający automatyczne przekazywanie danych przedsiębiorcom telekomunikacyjnym oraz umożliwiać niezwłoczne dokonywanie wpisów i wykreśleń. Oznacza to konieczność utworzenia dedykowanego systemu teleinformatycznego spełniającego wymogi bezpieczeństwa i ciągłości działania.”.</p>	
5.	KRRiT	Procedura nakazowa	<p>Projektowanie przepisów służących stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) musi odbywać się z pełnym poszanowaniem konstytucyjnych gwarancji wolności słowa i prawa do informacji. Niezbędne jest zachowanie równowagi między ochroną użytkowników internetu a zapewnieniem, by nowe przepisy – pod pozorem walki z nielegalnymi treściami – nie prowadziły do arbitralnych decyzji administracyjnych, nie stanowiły formy cenzury i nie stały się narzędziem ograniczania debaty publicznej.</p> <p>Przedstawiony projekt, ustanawiający mechanizm administracyjnego blokowania treści w internecie, bez uprzedniego orzeczenia sądowego, budzi poważne zastrzeżenia co do zgodności z wyżej wskazaną konstytucyjną zasadą wolności słowa. Wątpliwości są tym bardziej</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga dotyczy przepisów w brzmieniu z projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21), przyjętego przez Radę Ministrów dnia 23 września 2025 r.</p>

			<p>uzasadnione, że ustalenie czy dana treść może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego, określonego we wskazanych w projekcie przepisach, może wymagać przeprowadzenia skrupulatnego postępowania dowodowego, co powinno być domeną sądu powszechnego, a nie organu administracyjnego. Dodatkowo, nie wydaje się, by Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, któremu ma zostać powierzona rola koordynatora do spraw usług cyfrowych, miał odpowiednie, instytucjonalne doświadczenie w ocenie treści publikowanych w internecie oraz rozstrzyganiu spraw indywidualnych z zakresu wyważania wartości chronionych takich jak wolność słowa. Nie daje również gwarancji niezbędnej niezależności od organów administracji rządowej.</p> <p>Konsultowany projekt ustawy de facto czyni z Przewodniczącego KRRiT oraz z Prezesa UKE organy właściwe do rozstrzygania spraw karnych, powodując pomieszenie kompetencyjne i organizacyjne funkcjonujących organów państwa. Organy państwa właściwe do ścigania przestępstw oraz stania na straży praworządności czy porządku publicznego będą wysyłały do organu właściwego do spraw radiofonii i telewizji czy organu właściwego w sprawie usług telekomunikacyjnych wnioski, który następnie ten będzie musiał ocenić pod kątem tego, czy zgłoszona treść wyczerpuje znamiona wskazanych czynów zabronionych. W rezultacie, to na Przewodniczącym KRRiT i Prezesie UKE, a nie na prokuraturze czy Policji, będzie ciążył obowiązek dokonania prawnokarnej oceny zgłoszonych treści. Taka konstrukcja nie odpowiada obowiązującemu w Polsce porządkowi prawnemu, stojąc w sprzeczności z przyjętą organizacją i kompetencjami organów państwa.</p> <p>Ponadto, projektowane przepisy istotnie ograniczają możliwość prowadzenia postępowania dowodowego w sprawie, co w konsekwencji prowadzić będzie do sytuacji, że nierealne będzie ustalenie prawdy materialnej (obiektywnej). Wskazać w tym miejscu należy na projektowany art. 11k, zgodnie z którym: „1. <i>Postępowanie dowodowe przed właściwym organem do rozpatrzenia wniosków, o których mowa w art. 11a ust. 1 i 2, jest ograniczone do dowodów przekazanych przez wnioskodawcę wraz z wnioskiem, dowodów przekazanych przez dostawcę usług pośrednich, o których mowa w art.</i></p>	
--	--	--	--	--

			<p><i>11i ust. 1, dowodów przekazanych przez usługobiorcę, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku, oraz dowodów możliwych do ustalenia na podstawie materiałów, którymi dysponuje właściwy organ do rozpatrzenia wniosku. 2. Właściwy organ do rozpatrzenia wniosków w sprawach szczególnie skomplikowanych może przeprowadzać dowody z zeznań świadków, przesłuchania stron, opinii biegłych oraz oględzin. 3. Wnioskodawca jest obowiązany przedstawić, wraz ze składanym wnioskiem, wszystkie dowody pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w toku dalszego postępowania. Dowody zgłoszone z naruszeniem tego obowiązku podlegają pominięciu, chyba że wnioskodawca uprawdopodobni, że ich powołanie we wniosku nie było możliwe.”. Stoi to w rażącej sprzeczności z fundamentalnymi zasadami postępowania administracyjnego.</i></p> <p>Należy mieć także na uwadze, że projektowana procedura, umożliwiająca wydawanie przez organ administracyjny wiążących nakazów blokowania treści, nie jest niezbędna w świetle przepisów rozporządzenia DSA – nie stanowi bezpośredniej implementacji przepisów rozporządzenia, a także nie zrealizuje deklarowanego celu ustawy – nie przyczyni się do sprawnego blokowania dostępu do nielegalnych treści w internecie. Projekt, zamiast odrębnego, przyspieszonego trybu sądowego, przewiduje dodatkowy, zbędny etap administracyjny, który jedynie opóźni ostateczne rozstrzygnięcie sprawy.</p> <p>Niezależnie od uwag przedstawionych powyżej, podtrzymuję stanowisko, że KRRiT powinna być organem właściwym w obszarze ochrony swobody wypowiedzi i prawa do informacji użytkowników platform internetowych służących wymianie treści, a nie tylko platform udostępniania wideo, co zapewniłoby spójny i profesjonalny nadzór nad ich zgodnością z prawem. Dorobek, wiedza i doświadczenie KRRiT w zakresie ochrony użytkownika mają bowiem istotne znaczenie dla zapewniania bezpiecznej, otwartej i pluralistycznej debaty publicznej w środowisku online, dostępu do informacji, swobody wypowiedzi i prawa do swobodnego kształtowania opinii w środowisku platform internetowych.</p> <p>Należy przy tym podkreślić, że możliwość realizowania przez KRRiT zadań wskazanych w projektowanej ustawie uzależniona jest od</p>	
--	--	--	---	--

			zapewnienia odpowiednich środków finansowych i osobowych, podczas gdy w dokumencie „Ocena skutków regulacji” nie przewidziano na ten cel środków i to zarówno w roku wejścia w życie ustawy jak i w latach kolejnych. Jak już wskazałam w odpowiedzi na konsultacje projektu ustawy UC140 zapis tego typu stoi w rażącej sprzeczności z przepisami DSA.	
6.	RPD	Art 11a ust. 1	<p>Katalog czynów zabronionych wskazanych w art. 11a ust. 1 obejmuje w szczególności przestępstwa określone w art. 200 § 3 i 5, art. 200a, art. 200b oraz art. 202 § 3–4c ustawy – Kodeks karny, a więc czyny skierowane bezpośrednio przeciwko małoletnim, w tym dotyczące seksualnego wykorzystania dzieci oraz rozpowszechniania treści pornograficznych z ich udziałem. Zgodnie z motywami 12 i 80 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. U. UE. L. z 2022 r. Nr 277, str. 1 z późn. zm, dalej: „AUC”) typowym przykładem nielegalnych treści są obrazy przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, wobec których mogą być wydawane nakazy ich usunięcia lub zablokowania.</p> <p>Projekt ustawy ma na celu zapewnienie stosowania w Polsce przepisów AUC dotyczących nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom. Jednocześnie wprowadza on szczególny tryb postępowania w sprawie wydania przez Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji albo Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom oraz nakazu usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu. W projektowanych przepisach krąg podmiotów uprawnionych do złożenia wniosku do Przewodniczącego KRRiT albo Prezesa UKE został określony enumeratywnie. Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 5 r.p.d. Rzecznik Praw Dziecka jest uprawniony do żądania wszczęcia postępowania administracyjnego, wnoszenia skarg do sądu administracyjnego oraz uczestniczenia w tych postępowaniach na prawach przysługujących prokuratorowi. Przyjęcie w projektowanym art. 11a ust. 1 zamkniętego katalogu podmiotów uprawnionych do złożenia wniosku może zostać odczytane jako regulacja szczególna (lex specialis), ograniczająca wykonywanie ustawowej kompetencji Rzecznika w odniesieniu do</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga dotyczy przepisu w brzmieniu z projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21), przyjętego przez Radę Ministrów dnia 23 września 2025 r.</p>

			<p>postępowań dotyczących nakazów przeciwdziałania nielegalnym treściom. Może to prowadzić do niepożądanego zawężenia zakresu ochrony praw dziecka w środowisku cyfrowym, dlatego apeluję do dodania Rzecznika Praw Dziecka do katalogu podmiotów uprawnionych do złożenia wniosku do Prezesa UKE i Przewodniczącego KRRiT.</p> <p>Mając na uwadze zasadę kierowania się najlepiej pojętym interesem dziecka (art. 3 Konwencji o prawach dziecka) oraz konstytucyjnego obowiązku władz publicznych do zapewnienia ochrony praw dziecka (art. 72 Konstytucji RP), zasadne jest jednoznaczne przyznanie Rzecznikowi Praw Dziecka możliwości bezpośredniego kierowania do właściwych organów wniosków o wydanie wobec dostawcy usługi pośredniej nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom. Doświadczenia Rzecznika Praw Dziecka, wynikające z licznych spraw prowadzonych przez pracowników jego Biura na rzecz małoletnich, jednoznacznie wskazują, że w przypadku nielegalnych treści dotyczących dzieci – w szczególności treści CSAM (child sexual abuse material) i materiałów generowanych z wykorzystaniem systemów sztucznej inteligencji (tzw. „deepfake”, „deepnude”) – kluczowa jest szybka reakcja. Każda zwłoka w ograniczeniu dostępu do takich treści zwiększa ryzyko ich dalszego rozpowszechniania, utrwalania w przestrzeni cyfrowej oraz pogłębiania negatywnych skutków dla bezpieczeństwa, godności i prywatności dziecka. W środowisku cyfrowym czas reakcji pozostaje bezpośrednio powiązany ze skutecznością ochrony małoletnich. Zapewnienie Rzecznikowi Praw Dziecka możliwości zwracania się do Prezesa UKE oraz Przewodniczącego KRRiT o nakazanie dostawcom usług pośrednich podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom występującym w danej usłudze wzmocniłoby skuteczność ochrony dzieci w środowisku cyfrowym. Jednocześnie, w przypadku przyjęcia takiego rozwiązania i dodania Rzecznika Praw Dziecka do katalogu podmiotów, o których mowa w projektowanym art. 11a ust. 1, uprzejmie proszę o rozważenie dostosowania art. 11p u.ś.u.d.e. dotyczącego zasad postępowania sądowego w przedmiocie sprzeciwu od decyzji Prezesa UKE lub Przewodniczącego KRRiT dotyczącej nakazu podjęcia działania przez dostawcę usługi wobec nielegalnej treści. W szczególności dotyczy to uzupełnienia art. 11p ust. 9 u.ś.u.d.e. poprzez wskazanie, że w</p>	
--	--	--	--	--

			postępowaniu sądowym dotyczącym sprzeciwu od nakazu podjęcia działań wobec nielegalnych treści, Rzecznikowi Praw Dziecka, tak jak innym podmiotom wymienionym w tym przepisie, przysługuje zdolność sądowa oraz zdolność procesowa.	
7.	UODO	Procedura nakazowa	<p>Projektowane zmiany w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną obejmują dodanie rozdziału 2a, który umożliwi stosowanie art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych). Jak wskazuje się w uzasadnieniu do projektu, w prawie polskim nie istnieje szczególna podstawa prawna, która umożliwiłaby złożenie wniosku do sądu lub organu administracji publicznej o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom udostępnianym w Internecie. Należy zgodzić się z tezą projektodawcy, że „brak szczególnej procedury do wydawania nakazów w projekcie ustawy spowoduje, że ochrona prawna obywateli Rzeczypospolitej Polskiej będzie słabsza niż obywateli innych państw członkowskich Unii Europejskiej.”. Praktyka pokazuje, że skuteczna ochrona prawna użytkowników, w tym obywateli przed nielegalnymi treściami w Internecie jest jednym z istotnych wyzwań naszego państwa, deficytem w skutecznej ochronie praw podstawowych, a także problemem o skali globalnej.</p> <p>Realizując swoje zadania Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych (dalej: Prezes UODO) dostrzega szereg zjawisk związanych z przetwarzaniem danych osobowych w Internecie, które zagrażają osobom korzystającym z sieci. Należy się zgodzić z ekspertami, że do zagrożeń o największym ciężarze gatunkowym w cyberprzestrzeni należą te dotyczące dzieci i młodzież, zwłaszcza polegające na wykorzystywaniu w kontekście seksualności oraz niegodziwym traktowaniu w celach seksualnych. Korzystanie z Internetu i narzędzi cyfrowych przez małoletnich wiąże też z ryzykami wystąpienia uzależnień, w tym od pornografii czy nawet hazardu internetowego. Eksperci podkreślają także, iż samo używanie telefonów komórkowych i innych indywidualnych urządzeń cyfrowych przez dzieci może powodować uzależnienia i negatywny wpływ na ich zdrowie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga dotyczy przepisu w brzmieniu z projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21), przyjętego przez Radę Ministrów dnia 23 września 2025 r.</p>

			<p>W ostatnim czasie analizując zagrożenia dla osób fizycznych w sieci Prezes UODO ze szczególnym niepokojem monitoruje zjawisko wykorzystania technologii deepfake jako przykład wykorzystania technologii zmierzających do naruszania prywatności oraz nielegalnego przetwarzania danych osób korzystających z Internetu. Przypadki nadużyć spowodowanych stosowaniem technologii deepfake zgłaszane do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, a także analiza aktualnych regulacji prawnych uwidocznily braki w prawie krajowym, które w ocenie organu ochrony danych osobowych wymagają pilnego wypracowania i wdrożenia rozwiązań o charakterze systemowym, w tym przyjęcia regulacji przeciwdziałających szkodliwemu wykorzystaniu tej technologii.</p> <p>W kontekście bezpieczeństwa państwa polskiego należy podkreślić, że deepfake’i przyczyniają się do szerzenia zjawiska dezinformacji, przeciwdziałanie której jest szczególnie istotne i potrzebne w czasach podejmowanych różnych form ataków ze strony podmiotów i państw wrogo do Polski nastawionych. Zagrożenia tego nie można więc oceniać jedynie przez pryzmat ochrony jednostki, ale również w świetle ochrony żywotnego interesu państwa polskiego.</p> <p>Na wskazane ryzyka Prezes UODO wielokrotnie zwracał uwagę, zarówno opiniując akty prawne, jak i kierując wystąpienia w trybie przepisów o ochronie danych osobowych.</p> <p>W szczególności w wystąpieniu do Ministra Cyfryzacji przekazanym do wiadomości Ministra Sprawiedliwości organ ochrony danych osobowych zwrócił się o rozważenie wprowadzenia rozwiązań ustawowych, które zapewnią skuteczną ochronę, w szczególności osobom fizycznym, przed negatywnym wpływem deepfake’ów. Ponadto Prezes UODO omówił te problemy na posiedzeniu Komisji do Spraw Dzieci i Młodzieży Sejmu RP, rozpatrującej informacje na temat technologii deepfake w kontekście bezpieczeństwa dzieci i młodzieży, ochrony wizerunku oraz danych osobowych.</p> <p>Jak wynika z pisma Ministerstwa Sprawiedliwości, sygnalizowany przez Prezesa UODO problem braku skutecznych narzędzi do zwalczania deepfake’ów jest obecnie analizowany w tym resorcie, który zwrócił się dodatkowo do Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego „z prośbą o</p>	
--	--	--	--	--

			<p>wydanie opinii, czy obecne przepisy prawnokarne w wystarczający sposób penalizują kwestie rozpowszechniania deepfake'ów przy użyciu sztucznej inteligencji (np. poprzez art. 190a § 2-3, art. 202 § 4b k.k.) i czy niezbędne jest spenalizowanie nowego typu przestępstwa, a jeśli tak - zaproponowanie jego brzmienia”.</p> <p>Prezes UODO apeluje zatem by procedowane niniejszym projektem tworzone rozwiązania zostały zsynchronizowane z innymi projektowanymi rozwiązaniami, które mają się przyczynić do zwalczania nielegalnych deepfake'ów.</p> <p>Jednocześnie w ocenie Prezesa UODO nawet wypracowanie odpowiednich rozwiązań karnoprawnych w przepisach Kodeksu karnego, bez skutecznej procedury usuwania nielegalnych danych z Internetu, nie spełni jednego z podstawowych celów jakimi powinien kierować się polski ustawodawca, czyli ochrony prawa do prywatności i dóbr osobistych osób dotkniętych deepfake'ami. Z tego powodu – oprócz odpowiednich sankcji penalizujących czyny stanowiące zagrożenia dla prywatności oraz wiążące się z nielegalnym przetwarzaniem danych osobowych w Internecie – projektowane przepisy będą miały kluczowe znaczenie dla praktycznej i skutecznej ochrony przed takimi zagrożeniami wobec osób fizycznych, w tym przede wszystkim dzieci i młodzieży.</p>	
8.	UODO		<p>Analiza projektowanych przepisów wskazuje, że dla ich realizacji będą przetwarzane – w tym z użyciem nowych technologii (w związku z monitorowaniem Internetu) – w znacznej ilości oraz na ogromną skalę dane osobowe podmiotów danych będących osobami fizycznymi których dane będą przetwarzane w związku z procedurami kontroli i usuwania nielegalnych treści z Internetu.</p> <p>Będą to zarówno tzw. dane zwykłe, mogące jednak dotyczyć szczególnie wrażliwych dla prywatności i istotnej życiowo problematyki spraw w związku z postępowaniami prokuratorskimi i sprawami sądowymi, jak i dane wprost w przepisach prawa określone jako szczególne kategorie danych objęte ochroną na podstawie art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, np. dane dotyczące poglądów politycznych, dane światopoglądowe, dane dotyczące zdrowia, dane biometryczne (dane pozyskane w ramach weryfikacji osób uczestniczących w</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga dotyczy przepisu w brzmieniu z projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21), przyjętego przez Radę Ministrów dnia 23 września 2025 r.</p>

			<p>rozpatrzeniu wniosków i wydawaniu decyzji w projektowanej procedurze, fotografie załączone do wniosków, dane ofiar przestępstw przetwarzane w projektowanej procedurze).</p> <p>Projektowane zmiany – w związku z przetwarzaniem w procedurze danych potencjalnych sprawców przestępstw – z samej swojej istoty mogą wiązać się z przetwarzaniem na ogromną skalę informacji dotyczących danych podlegających wzmocnionemu reżimowi ochrony w rozumieniu art. 10 rozporządzenia 2016/679. Będą to dane dotyczące wyroków skazujących oraz czynów zabronionych lub powiązanych środków bezpieczeństwa. Jednocześnie oprócz ww. danych, na podstawie projektowanej ustawy będą przetwarzane także dane objęte tajemnicami prawnie chronionymi, których przetwarzanie podlega wzmocnionej ochronie prawnej.</p> <p>To oznacza, że przetwarzanie danych powinno być nie tylko zgodne ze standardami i zasadami dotyczącymi przetwarzania danych osobowych ukształtowanymi mocą art. 5 rozporządzenia 2016/679, ale i objęte testem prywatności wraz z oceną skutków dla ochrony danych (art. 25 19 oraz art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2016/679). Pozwoliłoby to m.in. zbadać, czy projektowane przepisy – zgodnie z art. 6 ust. 3 z rozporządzenia 2016/679 – są proporcjonalne i zawierają gwarancje odpowiednie do ratio legis projektu. Istotne jest zatem, aby projektowane przepisy zapewniły stosowanie norm ogólnego rozporządzenia o ochronie danych dla realizacji proponowanych rozwiązań i były przeanalizowane z uwzględnieniem ryzyk towarzyszących operacjom przetwarzania takich danych osobowych, bez obniżenia standardów wynikających z ogólnego rozporządzenia, a tym samym zapewniały gwarancje wynikające z przepisów dotyczących przetwarzania danych osobowych, m.in. co do realizacji praw i wolności osób, których dane dotyczą (podmiotów danych).</p> <p>Szczególne uwagą projektodawcy powinien być objęty sposób przetwarzania danych osobowych w ramach tworzonej procedury wydania nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom udostępnianym w Internecie oraz sposób kontroli osób zaangażowanych w proces rozpatrywania wniosków w tych sprawach co do ich bezstronności. Projektodawca powinien bowiem ocenić czy projektowane rozwiązania ustawy nie powinny zostać rozbudowane</p>	
--	--	--	--	--

			<p>tak, by w pełni realizowały zasady ochrony danych osobowych (art. 5 rozporządzenia 2016/679), a także zawierały rozwiązania gwarantujące środki ochrony praw i wolności osób, których dane dotyczą zgodnie z przepisami tego aktu.</p>	
9.	UODO	Art. 11a	<p>Projekt ustawy uprawnia prokuratora, Policję, organ Krajowej Administracji Skarbowej, Straż Graniczną w zakresie przestępstwa określonego w art. 189a Kodeksu karnego (handel ludźmi), usługobiorcę oraz zaufany podmiot sygnalizujący do złożenia wniosku o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegającego na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego, a także pochwalających lub nawołujących do popełnienia czynu zabronionego. W projektowanym art. 11a ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną enumeratywnie wymienione zostały czyny zabronione, których ma dotyczyć procedura nakazowa. Jak podkreślono w uzasadnieniu projektu, kryteria, które zostały przyjęte przy odesłaniu do konkretnych czynów zabronionych są trzy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakwalifikowanie danego przestępstwa jako przestępstwa internetowego rozumianego jako przestępstwo związane z internetem według sposobu działania (modus operandi) sprawcy; 2) związek przestępstwa z rozpowszechnianiem treści; 3) brak negatywnych skutków dla dyskursu obywatelskiego i procesów wyborczych z powodu pozbawienia dostępu do treści. <p>Nie kwestionując przyjętych przez projektodawcę założeń, Prezes UODO zwraca uwagę na poważną lukę jaką jest brak w projektowanym katalogu czynów zabronionych w postaci przestępstwa nielegalnego przetwarzania danych osobowych (art. 107 ustawy o ochronie danych osobowych) oraz przestępstwa niedopuszczalnego lub nieuprawnionego przetwarzania danych osobowych (art. 54 ustawy o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości). Oba te czyny mogą wiązać się z poważnym ryzykiem wykorzystania przez sprawcę pozyskanych danych osoby fizycznej i dalszego ich nielegalnego przetwarzania, w tym upublicznienia lub przesyłania tych danych za</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga dotyczy przepisu w brzmieniu z projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21), przyjętego przez Radę Ministrów dnia 23 września 2025 r.</p>

			<p>pośrednictwem Internetu. W ocenie organu nadzorczego w przypadku prowadzenia postępowań na podstawie wskazanych przepisów karnych organy ścigania powinny mieć możliwość wykorzystania projektowanego mechanizmu umożliwiającego uruchomienie procedury zastosowania nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegającego na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści – co w sposób zasadniczy zwiększyłoby skuteczną ochronę ofiar przestępstwa. Przykładem obrazującym konieczność podejmowania takich działań w przypadku nielegalnego przetwarzania danych osobowych za pośrednictwem Internetu może być sprawa dotycząca wygenerowania przez uczniów szkoły podstawowej fałszywego zdjęcia nagiej koleżanki oraz zachęcania innych osób do jego „zamawiania” na platformie Instagram. W tej sprawie Prezes UODO zawiadomił organy ścigania o możliwości popełnienia przestępstwa²³. Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes UODO wnosi o rozszerzenie wskazanego w art. 11a ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną katalogu czynów zabronionych objętych możliwością nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegającego na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści o art. 107 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 54 ustawy o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości.</p> <p>Jednocześnie Prezes UODO ponownie sygnalizuje konieczność zapewnienia zgodności przepisów projektu z innymi tworzonymi w ramach projektowanych aktów prawnych rozwiązań, mających chronić prywatność i dane osobowe w sieci internetowej, w szczególności mającymi przyczynić się do zwalczania nielegalnych deepfake’ów.</p>	
10.	UODO	Art. 11n	<p>Zgodnie z projektowanym art. 11n ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną „decyzji, o której mowa w art. 11m ust. 1, nie nadaje się rygoru natychmiastowej wykonalności.”. Jak wskazuje projektodawca w uzasadnieniu: „Decyzji nie można nadać rygoru natychmiastowej wykonalności. Brak możliwości zastosowania rygoru natychmiastowej wykonalności w przypadku wydania nakazu uniemożliwienia dostępu do nielegalnej treści jest uzasadniony zapewnieniem skuteczniejszej kontroli sądowej decyzji podejmowanych przez Prezesa UKE lub Przewodniczącą Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Takie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Proponowane przez Prezesa UODO rozwiązanie było zawarte w rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21), przyjętym przez Radę Ministrów 23 września 2025 r. Uniemożliwienie nadania rygoru natychmiastowej wykonalności</p>

			<p>rozwiązanie jest korzystne dla autora zakwestionowanej treści, daje bowiem czas na wniesienie sprzeciwu do sądu powszechnego, bez ponoszenia negatywnych konsekwencji związanych z wykonaniem decyzji administracyjnej. Analogicznie do wydanej decyzji w zakresie usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usług pośrednich na usługobiorcę, proponowany przepis umożliwi wniesienie sprzeciwu od decyzji bez konieczności wykonania jej przed rozstrzygnięciem sądu.”. Prezes UODO zwraca także uwagę, że w przypadku niektórych czynów zabronionych określonych w projektowanym art. 11a ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną skutki nadużyć związanych z ujawnieniem w Internecie określonych informacji są niezwykle dotkliwe i natychmiastowe (zwłaszcza gdy ofiarami są osoby małoletnie czy nieporadne). Zapropionowana w projekcie kontrola sądowa decyzji podejmowanych przez Prezesa UKE lub Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji przy braku rygoru natychmiastowej wykonalności ma oczywiście swoje uzasadnienie, jednakże w praktyce może znacznie wydłużać procedury dotyczące usuwania skutków naruszenia prawa. W wielu sytuacjach może to prowadzić do nieodwracalnych konsekwencji dla ofiary przestępstwa (w tym nawet do poważnych kryzysów psychicznych i suicydalnych osób, których dane są ujawniane przez przestępców, np. dokonywanych przez dzieci, których wyłudzone lub spreparowane technologią deepfake’ nagie zdjęcia zostaną rozpowszechnione przez Internet i media społecznościowe).</p> <p>Z tego powodu Prezes UODO poddaje pod rozwagę, by w przypadku zagrożeń o największym ciężarze gatunkowym w cyberprzestrzeni, do których należą te dotyczące dzieci i młodzież, zwłaszcza polegających na wykorzystywaniu w kontekście seksualności oraz niegodziwym traktowaniu w celach seksualnych, projektodawca rozważył wprowadzenie odrębnego trybu postępowania w tworzonej procedurze i możliwości niezwłocznego blokowania nielegalnych treści. Pod rozwagę projektodawcy organ nadzorczy poddaje zatem, czy w ramach proponowanego trybu usuwania treści z Internetu, w wybranych wyjątkowych kategoriach spraw decyzje Prezesa UKE lub Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji nie powinny</p>	<p>decyzjom nakazowym zostało wprowadzone w Senacie w celu wzmocnienia kontroli sądowej tych decyzji jako forma kompromisowego rozwiązania.</p>
--	--	--	---	---

			uzyskiwać jednak rygoru natychmiastowej wykonalności i podlegać wówczas następczej, a nie uprzedniej, kontroli sądowej.	
11.	RPO		Po drugie, należy w sposób jednoznaczny uregulować pozycję skarżącego, o którym mowa w art. 53 DSA na etapie postępowania skargowego (art. 22zk), postępowania wyjaśniającego (art. 22zm) i postępowania w sprawie o naruszenie obowiązków (art. 22zn). Analiza projektu ustawy pozostawia wątpliwości co do pozycji prawnej skarżącego, który w praktyce najczęściej będzie także osobą, której prawa zostały naruszone poprzez naruszenie określonych obowiązków przez dostawcę usługi pośredniej. W ramach koncepcji przedstawionej w projekcie ustawy, skarga na dostawców usług pośrednich nie będzie skutkowałą wszczęciem postępowania wyjaśniającego (art. 22zm ust. 1) lub postępowania w sprawie naruszenia obowiązków (art. 22zn ust. 1). Pierwsze z powyższych postępowań organ właściwy może wszcząć z urzędu, drugie wszczyna z urzędu, zaś skargi składane przez usługobiorców mogą być impulsem do wszczęcia takiego postępowania. Konsekwentnie w treści projektowanego art. 22zn ust. 2 wskazano, że „[s]troną postępowania jest każdy, wobec kogo zostało wszczęte postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/206”, z czego wynika, że nie jest nią ani skarżący, ani osoba, której prawa zostały naruszone poprzez naruszenie obowiązku przez dostawcę usługi pośredniej. Równocześnie w art. 22zzi ust. 3 wskazano, że [w toku postępowania, o którym mowa w art. 22zm ust. 1 lub art. 22zn ust. 1] „[k]ażdy ma prawo składania na piśmie – z własnej inicjatywy lub na prośbę właściwego organu – wyjaśnień dotyczących istotnych okoliczności sprawy. Z uzasadnienia projektu wynika, że przedmiotowy przepis dotyczy właśnie skarżącego, który jednak ze względu na brak uregulowanego statusu w postępowaniu może mieć trudności praktyczne z uczestniczeniem w nim w taki sposób, by móc „z własnej inicjatywy” przedstawiać organowi wyjaśnienia istotne na danym etapie postępowania. Równocześnie skarżący w treści uzasadnienia jest także określany „stroną”. Powyższe skłania do jednoznacznego uregulowania pozycji skarżącego w ramach rozwiązań zaproponowanych w projekcie.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga dotyczy przepisu w brzmieniu z projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21), przyjętego przez Radę Ministrów dnia 23 września 2025 r.
12.	RPO		Po trzecie, w treści projektu zawarto rozbudowane przepisy dotyczące kontroli podmiotu, wobec którego zostało wszczęte postępowanie w	Uwaga nieuwzględniona

			<p>sprawie naruszenia (projektowane art. 22zo -22zzb). Zgodnie z treścią uzasadnienia projektu procedura kontroli jest wzorowana na rozwiązaniach z rozdziału 5a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 51 ust. 1 lit. b DSA koordynator ds. usług cyfrowych posiada kompetencje kontrolne obejmujące prawo wejścia i przeszukania oznaczonych pomieszczeń związanych z działalnością dostawców usług pośrednich lub do żądania tego od innych organów publicznych w celu zbadania, zajęcia, wykonania lub uzyskania kopii informacji związanych z podejrzeniem naruszenia w jakiegokolwiek postaci, niezależnie od nośnika, na jakim są przechowywane. Zgodnie z art. 51 ust. 6 DSA „[p]aństwa członkowskie ustanawiają szczególne zasady i procedury dotyczące wykonania uprawnień na podstawie ust. 1, 2 i 3 i zapewniają, aby wykonywanie tych uprawnień podlegało odpowiednim zabezpieczeniom ustanowionym w mającym zastosowanie prawie krajowym zgodnym z Kartą oraz z ogólnymi zasadami prawa Unii. W szczególności takie środki przyjmuje się wyłącznie w zgodności z prawem do poszanowania życia prywatnego i prawem do obrony, w tym z prawem do bycia wysłuchanym i prawem dostępu do akt, oraz z zastrzeżeniem prawa do skutecznego środka prawnego przysługujących wszystkim stronom, których środki dotyczą”. Zgodnie zaś z motywem 116 DSA in principio „[p]rzy wykonywaniu tych uprawnień właściwe organy powinny przestrzegać mających zastosowanie przepisów krajowych dotyczących procedur i spraw, takich jak konieczność uzyskania uprzedniej zgody organu sądowego na wejście do niektórych pomieszczeń oraz prawnicza tajemnica zawodowa. Przepisy te powinny w szczególności zapewniać poszanowanie praw podstawowych do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu, w tym prawa do obrony, a także prawa do poszanowania życia prywatnego. W związku z tym gwarancje przewidziane w odniesieniu do postępowań Komisji na podstawie niniejszego rozporządzenia mogłyby służyć jako właściwy punkt odniesienia (...)”. Mając powyższe na uwadze, należy podnieść, że bez wskazania uzasadnionych przyczyn – odmiennie niż w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów 11 – w treści projektowanych przepisów nie odesłano do stosowania przepisów o ochronie tajemnicy zawodowej lub służbowej oraz o przeszukaniu z Kodeksu postępowania karnego ani nie uregulowano uprawnienia do wniesienia zażalenia do</p>	<p>Uwaga dotyczy przepisu w brzmieniu z projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21), przyjętego przez Radę Ministrów dnia 23 września 2025 r.</p>
--	--	--	---	--

			<p>sądu na czynności kontrolne wykraczające poza zakres przedmiotowy kontroli lub inne czynności kontrolne podjęte z naruszeniem przepisów. Z tej perspektywy samo odesłanie do odpowiedniego stosowania przepisów rozdziału 5 Prawa przedsiębiorców, jest niewystarczające, zwłaszcza, że rozdział ten zawiera szereg wyłączeń branżowych. Innymi słowy czynności kontrolne, które stanowią przejaw jednych z najbardziej inwazyjnych dla wolności i praw form sprawowania władzy publicznej, pozostały dalece nieuregulowane. W treści projektowanego art. 22zzk w zakresie przedmiotu dowodów i ich oceny, postępowania dowodowego i zabezpieczenia dowodów w postępowaniu przed właściwym organem w zakresie nieuregulowanym w projektowanych przepisach nakazano odpowiednie stosowanie przepisów z Kodeksu postępowania cywilnego. W zakresie nieuregulowanym w projektowanym rozdziale dot. m.in. kontroli, w przypadku gdy podmiotem kontrolowanym jest przedsiębiorca przewidziano stosowanie przepisów z rozdziału 5 Prawa przedsiębiorców. Powyższe budzi wątpliwości w związku z koniecznością zapewnienia standardów minimalnych właściwych dla postępowań administracyjnych o charakterze represyjnym, co leży u podstaw stosowania wyżej wskazanych przepisów składających się na ten standard zawartych w prawie ochrony konkurencji, a co znajduje podstawę także w omawianym postępowaniu. Wydaje się, że standard postępowania karnego lepiej odpowiadałby realiom kontroli podmiotu prywatnego, która może zakończyć się m.in. decyzją o nałożeniu grzywny lub okresowej kary pieniężnej, przez organ władzy publicznej, zaś stosowanie tego standardu mógłby zapewnić adekwatną ochronę podmiotowi kontrolowanemu.</p>	
13.	RPO		<p>Po czwarte, kwestią budzącą wątpliwości jest relacja kompetencji określonych w projektowanych art. 22zcc ust. 3 pkt 2 omawianej ustawy oraz w art. 11m ust. 1 pkt 1 projektowanej ustawy dot. nakazów blokowania nielegalnych treści (nr UC 141), co ma szczególne znaczenie wobec umieszczenia tych przepisów – pierwotnie zawartych w ustawie z dnia 21 listopada 2025 r. o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy 1757) – w dwóch projektach ustaw. W pierwszym z przytoczonych przepisów reguluje się kompetencję do nakazania w decyzji o naruszeniu</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga dotyczy przepisu w brzmieniu z projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21), przyjętego przez Radę Ministrów dnia 23 września 2025 r.</p>

			<p>„uniemożliwienia dostępu do treści naruszającej przepisy rozporządzenia 2022/2065”. Kompetencja ta ma swoją podstawę w art. 51 ust. 2 lit. b DSA ustanawiającym „uprawnienie do nakazania zaprzestania naruszeń i, w stosownych przypadkach, nakładania środków zaradczych proporcjonalnych do naruszenia i niezbędnych do skutecznego zakończenia naruszenia lub zwrócenia się do organu sądowego w ich państwie członkowskim o dokonanie takich czynności”. Równocześnie w drugim z przywołanych przepisów wskazuje się na kompetencję organu właściwego do wydania decyzji, w której organ właściwy nakazuje „uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze”. Wobec niezdefiniowania w DSA lub w samym projekcie pojemnego znaczeniowo wyrażenia „treści naruszającej przepisy rozporządzenia 2022/2065” można podnieść wątpliwość, czy w razie nieuchwalenia ustawy dot. nakazów blokowania nielegalnych treści w kształcie zaproponowanym w projekcie nr UC 141, kompetencja z projektowanego art. 22zcc ust. 3 pkt 2 nie będzie mogła spełniać w praktyce podobnej funkcji, nie będąc równocześnie obwarowaną gwarancjami, o których wspomniano na wstępie niniejszej opinii. W wyrażeniu „treści naruszającej przepisy rozporządzenia 2022/2065” może mieścić się także i termin „nielegalnych treści” z art. 3 lit. h DSA, tj. „informacji, które same w sobie lub przez odniesienie do działania, w tym sprzedaży produktów lub świadczenia usług, nie są zgodne z prawem Unii lub z prawem jakiegokolwiek państwa członkowskiego, które jest zgodne z prawem Unii, niezależnie od konkretnego przedmiotu lub charakteru tego prawa”. Wobec tego należy postulować doprecyzowanie zakresu kompetencji z art. 22zcc ust. 3 pkt 2, w szczególności poprzez sformułowanie desygnatu wyrażenia „treści naruszającej przepisy rozporządzenia 2022/2065”, w stosunku do której organ właściwy może wydać nakaz uniemożliwienia dostępu lub doprowadzenia tego wyrażenia do postaci pojęciowej.</p>	
--	--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – *ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC141)*

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Projekt ustawy - ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw			
1.	Art. 1 pkt 2a ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	„2a) zasady i tryb wydawania nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom oraz nakazów usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu;”	Zmiana wynikająca z zakresu przedmiotowej nowelizacji.
2.	Art. 3 ust. 2 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	„2. Przepisy rozdziałów 2a i 4a–4f stosuje się do świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych.”	Jw.
3.	Art. 3a ust. 2 pkt 7 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	„7) nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom i nakazów usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu, o których mowa w rozdziale 2a.”	Jw.
4.	Art. 11a ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	<p>„Rozdział 2a</p> <p>Nakazy podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom i nakazy usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu</p> <p>Art. 11a. 1. Prokurator, Policja, organ Krajowej Administracji Skarbowej, uprawniony z tytułu praw autorskich lub praw pokrewnych oraz usługobiorca może złożyć wniosek o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegających na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich:</p> <p>1) których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w art. 119 § 1, art. 148a § 1, art. 151, art. 156a, art. 189a, art. 190 § 1, art. 190a § 2, art. 191a § 1, art. 200 § 3 i 5, art. 200a, art. 200b, art. 202 § 1, 3–4c, art. 224a, art. 256 § 1–2, art. 257, art. 264 § 2–4, art. 264a, art. 286 § 1 i 2 lub art. 287 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383, 1818 i 1872), art. 116 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, art. 12c pkt 5 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r.</p>	Przedmiotowa zmiana nie wynika bezpośrednio z obowiązku wdrożenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, ale umożliwia stosowanie procedury określonej w art. 9 tego rozporządzenia, określając, które treści są uznane za nielegalne, oraz dostosowując krajową procedurę w tym zakresie. Celem Projektodawcy jest umożliwienie sprawnego blokowania dostępu do nielegalnych treści. Brak szczególnej procedury do wydawania nakazów w projekcie ustawy spowoduje, że ochrona prawna obywateli Rzeczypospolitej Polskiej będzie słabsza niż obywateli innych państw członkowskich Unii Europejskiej.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – *ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw*

		<p>o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1162 oraz z 2025 r. poz. 427 i 799) lub art. 305 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej;</p> <p>2) odnoszących się do nielegalnej sprzedaży towarów lub nielegalnego świadczenia usług, które mogą wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w art. 54, art. 56, art. 62, art. 63a lub art. 87 ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2025 r. poz. 633 oraz z 2026 r. poz. 347 i 421);</p> <p>3) nawołujących do popełnienia czynu zabronionego określonego w pkt 1 lub 2.</p> <p>2. Usługobiorca może złożyć wniosek o wydanie nakazu usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lub art. 23 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2065”, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę w ramach mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 tego rozporządzenia, lub na podstawie dobrowolnych czynności sprawdzających, o których mowa w art. 7 tego rozporządzenia, z powołaniem się na co najmniej jedną z następujących okoliczności:</p> <p>1) informacje umieszczone przez usługobiorcę nie stanowią nielegalnej treści, a ich usunięcie przez dostawcę usługi hostingu stanowiło nadmierną ingerencję w swobodę wypowiedzi usługobiorcy;</p> <p>2) w sposób oczywisty doszło do nałożenia ograniczenia w wyniku błędu dostawcy usługi hostingu.</p> <p>3. W przypadku usług świadczonych przez dostawcę usługi hostingu usługobiorca lub uprawniony z tytułu praw autorskich lub praw pokrewnych może złożyć wniosek, o którym mowa w ust. 1, po</p>	
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – **ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw**

		skorzystaniu z mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065.	
5.	Art. 11b ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 11b. Właściwymi organami do rozpatrzenia wniosków, o których mowa w art. 11a ust. 1 i 2, są: 1) Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zwany dalej „Przewodniczącym KRRiT”, w zakresie treści występujących w usłudze platformy udostępniania wideo w rozumieniu art. 4 pkt 22a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji; 2) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, w zakresie innych treści niż wskazane w pkt 1.	Jw.
6.	Art. 11c ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 11c. 1. Osoby uczestniczące w rozpatrywaniu wniosków, o których mowa w art. 11a ust. 1 i 2, w szczególności przez wydawanie, na podstawie upoważnienia, w imieniu właściwego organu, o którym mowa w art. 11b, na podstawie upoważnienia decyzji nie mogą należeć do partii politycznej, publicznie manifestować poglądów politycznych, ani prowadzić działalności publicznej niedającej się pogodzić z zasadami bezstronności, rzetelności i politycznej neutralności. 2. Spełnianie warunków, o których mowa w ust. 1, jest weryfikowane na podstawie oświadczeń osób uczestniczących w rozpatrywaniu wniosków, o których mowa w art. 11a ust. 1 i 2.	Jw.
7.	Art. 11d ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 11d. 1. W przypadku usług świadczonych przez dostawcę usługi hostingu usługobiorca lub uprawniony z tytułu praw autorskich lub praw pokrewnych może złożyć wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 1, w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia, o którym mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065. 2. Usługobiorca może złożyć wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 2, w terminie 14 dni od dnia otrzymania uzasadnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065. 3. W przypadku gdy dostawca usługi hostingu nie powiadomił usługobiorcy lub uprawnionego z tytułu praw autorskich lub praw pokrewnych o decyzji, zgodnie z art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065, termin, o którym mowa w ust. 1, biegnie od drugiego dnia następującego po dniu	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – **ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw**

		<p>zgłoszenia przez usługobiorcę lub uprawnionego z tytułu praw autorskich lub praw pokrewnych nielegalnych treści w ramach mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 tego rozporządzenia.</p> <p>4. W przypadku gdy dostawca usługi hostingu nie przekazał usługobiorcy uzasadnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, termin, o którym mowa w ust. 2, biegnie od drugiego dnia następującego po dniu, w którym dostawca usługi hostingu nałożył na usługobiorcę ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1 lub art. 23 ust. 1 tego rozporządzenia.</p>	
8.	Art. 11e ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	<p>Art. 11e. Przepisów art. 11a ust. 1 nie stosuje się do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) treści o charakterze terrorystycznym w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/784 z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie przeciwdziałania rozpowszechnianiu w internecie treści o charakterze terrorystycznym (Dz. Urz. UE L 172 z 17.05.2021, str. 79); 2) danych informatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym lub uprawdopodobniającym popełnienie przestępstwa szpiegostwa, lub określonych usług teleinformatycznych służących lub wykorzystywanych do spowodowania zdarzenia o charakterze terrorystycznym lub uprawdopodobniającego popełnienie przestępstwa szpiegostwa, o których mowa w art. 32c ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2025 r. poz. 902 i 1366 oraz z 2026 r. poz. 26); 3) naruszeń prawa konsumentów; 4) audycji, wideo lub innych przekazów niezgodnych z art. 47o ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji. 	Jw.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – *ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw*

9.	Art. 11f ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	<p>Art. 11f. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 1, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę lub firmę i adres siedziby wnioskodawcy; 2) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę lub firmę i adres siedziby przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika wnioskodawcy, jeżeli został ustanowiony; 3) opis stanu faktycznego, którego dotyczy wniosek, w tym wskazanie nielegalnego charakteru treści będącej przedmiotem wniosku oraz informację o skorzystaniu z mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065; 4) żądanie podjęcia działań, o których mowa w art. 11a ust. 1; 5) informacje umożliwiające identyfikację nielegalnej treści i dokładne miejsce jej umieszczenia, w szczególności dokładny adres URL lub dokładne adresy URL, lub dodatkowe informacje umożliwiające identyfikację nielegalnych treści, stosownie do rodzaju treści i konkretnego rodzaju usługi pośredniej; 6) podpis wnioskodawcy albo jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika, jeżeli został ustanowiony. <p>2. Do wniosku dołącza się powiadomienie, o którym mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065, w przypadku jego otrzymania oraz dowody uprawdzopodobniające nielegalny charakter treści będącej przedmiotem wniosku.</p>	Jw.
----	---	--	-----

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – *ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw*

10.	Art. 11g ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 11g. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 2, zawiera: 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę lub firmę i adres siedziby wnioskodawcy; 2) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę lub firmę i adres siedziby przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika wnioskodawcy, jeżeli został ustanowiony; 3) opis stanu faktycznego, którego dotyczy wniosek, w szczególności wskazanie treści, które dostawca usługi hostingu uznał za nielegalne; 4) żądanie usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lub art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065; 5) podpis wnioskodawcy albo jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika, jeżeli został ustanowiony. 2. Do wniosku dołącza się uzasadnienie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, w przypadku jego przekazania.	Jw.
11.	Art. 11h ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 11h. 1. Właściwy organ, o którym mowa w art. 11b, niezwłocznie zawiadamia dostawcę usług pośrednich o otrzymaniu wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1, oraz możliwości przedstawienia przez	Jw.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – **ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw**

		<p>usługobiorcę, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku, stanowiska w sprawie.</p> <p>2. Dostawca usług pośrednich niezwłocznie przekazuje usługobiorcy informacje, o których mowa w ust. 1.</p> <p>3. Usługobiorca przedstawia właściwemu organowi, o którym mowa w art. 11b, stanowisko w sprawie w terminie 2 dni od dnia otrzymania informacji, o których mowa w ust. 1.</p> <p>4. Stanowisko usługobiorcy zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę lub firmę i adres siedziby usługobiorcy; 2) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę lub firmę i adres siedziby przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika usługobiorcy, jeżeli został ustanowiony; 3) stanowisko dotyczące usunięcia treści będącej przedmiotem wniosku, o którym mowa w art.11a ust. 1; 4) podpis usługobiorcy albo jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika, jeżeli został ustanowiony. <p>5. Do stanowiska usługobiorcy przepis art. 11k ust.3 stosuje się odpowiednio.</p>	
12.	Art. 11i ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	<p>Art. 11i. 1. Dostawca usług pośrednich przekazuje właściwemu organowi, o którym mowa w art. 11b, dowody związane z tym wnioskiem, o którym mowa w art. 11a ust. 1, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane usługobiorcy, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku, wymienione w art. 18 ust. 1, o ile je posiada; 2) materiały dotyczące przedmiotu wniosku, którymi dysponuje, w tym materiały zgromadzone w ramach mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065. <p>2. Dostawca usług pośrednich przekazuje dowody, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o złożonym wniosku, pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w toku dalszego postępowania. Dowody zgłoszone z naruszeniem tego obowiązku podlegają pominięciu.</p>	Jw.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – *ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw*

13.	Art. 11j ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 11j. Stronami postępowania przed właściwym organem, o którym mowa w art. 11b, w zakresie wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1, są: 1) wnioskodawca; 2) dostawca usług pośrednich; 3) usługobiorca, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku.	Jw.
14.	Art. 11k ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 11k. 1. Postępowanie dowodowe przed właściwym organem, o którym mowa w art. 11b, jest ograniczone do dowodów załączonych przez wnioskodawcę do wniosku, dowodów przekazanych przez dostawcę usług pośrednich, o których mowa w art. 11i ust. 1, dowodów przekazanych przez usługobiorcę, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku, oraz dowodów możliwych do ustalenia na podstawie materiałów, którymi dysponuje ten organ. 2. Właściwy organ, o którym mowa w art. 11b, w sprawach szczególnie skomplikowanych może przeprowadzać dowody z zeznań świadków, przesłuchania stron, opinii biegłych oraz oględzin. 3. Wnioskodawca jest obowiązany przedstawić, wraz ze składanym wnioskiem, wszystkie dowody pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w toku dalszego postępowania. Dowody zgłoszone z naruszeniem tego obowiązku podlegają pominięciu, chyba że wnioskodawca uprawdopodobni, że ich powołanie wraz z wnioskiem nie było możliwe. 4. Właściwy organ, o którym mowa w art. 11b, może pominąć dowód zmierzający w sposób oczywisty do przedłużenia postępowania.	Jw.
15.	Art. 11l ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 11l. Wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 1 albo 2, oparty na tych samych podstawach faktycznych co wniosek wcześniej rozpoznany pozostawia się bez rozpoznania.	Jw.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – *ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw*

16.	Art. 11m ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	<p>Art. 11m. 1. W wyniku postępowania przeprowadzonego na skutek wniesienia wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1 albo 2, właściwy organ, o którym mowa w art. 11b, wydaje decyzję, w której:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nakazuje uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego, o którym mowa w art. 11a ust. 1 pkt 1 lub 2, lub nawołujących do popełnienia takiego czynu zabronionego, jeżeli stwierdzi, że dowody zgromadzone w postępowaniu w sposób niebudzący wątpliwości świadczą o nielegalnej treści; 2) nakazuje usunięcie ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lub w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę, jeżeli na podstawie dowodów zgromadzonych w postępowaniu stwierdzi, że informacje umieszczone przez usługobiorcę nie stanowią nielegalnej treści, a ich usunięcie stanowiło nadmierną ingerencję w swobodę wypowiedzi usługobiorcy lub w sposób oczywisty doszło do nałożenia ograniczenia w wyniku błędu dostawcy usługi hostingu; 3) odmawia nakazania uniemożliwienia dostępu do treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego, o którym mowa w art. 11a ust. 1 pkt 1 lub 2, lub nawołujących do popełnienia takiego czynu zabronionego, jeżeli stwierdzi, że dowody zgromadzone w postępowaniu w sposób niebudzący wątpliwości nie świadczą o nielegalnej treści; 4) odmawia nakazania usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lub w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę, jeżeli na podstawie dowodów zgromadzonych w postępowaniu stwierdzi, że informacje umieszczone przez usługobiorcę stanowią nielegalną treść lub stanowią legalną treść, a ich usunięcie nie stanowiło nadmiernej 	Jw.
-----	---	--	-----

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – **ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw**

		<p>ingerencji w swobodę wypowiedzi usługobiorcy, lub że nie doszło do błędu dostawcy usługi hostingu przy nałożeniu ograniczenia.</p> <p>2. W decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, właściwy organ, o którym mowa w art. 11b, określi zakres uniemożliwienia dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich w przypadku nielegalnych treści, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w art. 116 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych.</p> <p>3. Decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, właściwy organ, o którym mowa w art. 11b, nadaje rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli decyzja ta dotyczy nielegalnych treści, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego, o którym mowa w art. 200 § 3 i 5, art. 200a lub art. 200b ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.</p> <p>4. Właściwy organ, o którym mowa w art. 11b, publikuje na stronie internetowej obsługującego go urzędu treść decyzji, o której mowa w ust. 1, z tym że publikacja nie obejmuje informacji prawnie chronionych, w tym danych osobowych osób fizycznych. Publikacja jest opatrzona informacją, czy decyzja jest prawomocna.</p>	
17.	Art. 11n ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 11n. 1. W przypadku braku skutecznych środków, które mogą doprowadzić do wykonania decyzji, o której mowa w art. 11m ust. 1 pkt 1, w stosunku do nielegalnych treści występujących w usłudze, o której mowa w art. 4 rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ, o którym mowa w art. 11b, może zgłosić domenę internetową umożliwiającą dostęp do nielegalnych treści, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego, o którym mowa w art. 11a ust. 1 pkt 1 lub 2, lub nawołujących do popełnienia tego czynu zabronionego do rejestru	Jw.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – *ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw*

	<p>domen internetowych wykorzystywanych do rozpowszechniania nielegalnych treści, zwanego dalej „rejestrem”.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Rejestr prowadzi Prezes UKE. 3. Do rejestru jest wpisywana domena internetowa wykorzystywana przez stronę internetową objętą decyzją, o której mowa w art. 11m ust. 1 pkt 1. 4. Wpis do rejestru zawiera:<ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę domeny internetowej; 2) datę i godzinę dokonania wpisu albo jego wykreślenia. 5. Jeżeli decyzja, o której mowa w art. 11m ust. 1 pkt 1, została wydana przez Prezesa UKE, wpis domeny internetowej do rejestru następuje z urzędu. 6. Jeżeli decyzja, o której mowa w art. 11m ust. 1 pkt 1, została wydana przez Przewodniczącego KRRiT, Prezes UKE wpisuje domenę internetową do rejestru na podstawie zgłoszenia dokonanego przez Przewodniczącego KRRiT, nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania tego zgłoszenia. 7. Rejestr jest prowadzony w systemie teleinformatycznym umożliwiającym automatyczne przekazywanie informacji zawartych w rejestrze do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w rozumieniu art. 2 pkt 40 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, świadczącego usługi dostępu do internetu w rozumieniu art. 2 pkt 76 lit. a tej ustawy. 8. Dostęp do rejestru przysługuje Prezesowi UKE, Przewodniczącemu KRRiT oraz przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, o których mowa w ust. 7. Do rejestru nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902 oraz z 2025 r. poz. 1844). 9. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, o którym mowa w ust. 7, jest obowiązany do nieodpłatnego:<ol style="list-style-type: none"> 1) uniemożliwienia dostępu do stron internetowych wykorzystujących nazwę domeny internetowej wpisanej do rejestru przez ich usunięcie z	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – *ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw*

		<p>systemów teleinformatycznych tych przedsiębiorców telekomunikacyjnych służących do zamiany nazw domen internetowych na adresy IP, nie później niż w terminie 48 godzin od dokonania wpisu do rejestru;</p> <p>2) przekierowania połączeń odwołujących się do nazwy domeny internetowej wpisanej do rejestru do strony internetowej prowadzonej przez Prezesa UKE, zawierającej komunikat informujący o wpisaniu szukanej nazwy domeny internetowej do rejestru;</p> <p>3) przywrócenia dostępu do stron internetowych wykorzystujących nazwę domeny internetowej wykreślonej z rejestru, nie później niż w terminie 48 godzin od wykreślenia nazwy domeny internetowej z rejestru.</p> <p>10. Prezes UKE niezwłocznie wykreśla wpis z rejestru w przypadku uchylecia albo zmiany decyzji będącej podstawą wpisu w zakresie odnoszącym się do domeny internetowej.</p>	
18.	Art. 11o ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	<p>Art. 11o. Właściwy organ, o którym mowa w art. 11b, wydaje decyzję, o której mowa w:</p> <p>1) art. 11m ust. 1 pkt 1, w terminie 7 dni od dnia upływu terminu na zajęcie stanowiska, o którym mowa w art. 11h ust. 3, albo od dnia zawiadomienia tego organu przez dostawcę usług pośrednich o braku danych usługobiorcy, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1;</p> <p>2) art. 11m ust. 1 pkt 1, w terminie 2 dni od dnia upływu terminu na zajęcie stanowiska, o którym mowa w art. 11h ust. 3, albo od dnia zawiadomienia tego organu przez dostawcę usług pośrednich o braku danych usługobiorcy, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1, jeżeli wnioskodawcą jest Policja lub prokurator;</p> <p>3) art. 11m ust. 1 pkt 1, w terminie 21 dni od dnia upływu terminu na zajęcie stanowiska, o którym mowa w art. 11h ust. 3, albo od dnia zawiadomienia tego organu przez dostawcę usług pośrednich o braku danych usługobiorcy, który umieścił treść będącą przedmiotem</p>	Jw.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – *ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw*

		wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1, w sprawach szczególnie skomplikowanych; 4) art. 11m ust. 1 pkt 2, w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 2.	
19.	Art. 11p ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	<p>Art. 11p. 1. Od decyzji, o której mowa w art. 11m ust. 1, nie przysługuje odwołanie ani wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.</p> <p>2. Strona może wnieść sprzeciw od decyzji, o której mowa w art. 11m ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.</p> <p>3. Sprzeciw wnosi się do sądu powszechnego za pośrednictwem organu, który wydał decyzję, o której mowa w art. 11m ust. 1.</p> <p>4. Organ, który wydał decyzję, o której mowa w art. 11m ust. 1, przekazuje sprzeciw sądowi powszechnemu, wraz z aktami postępowania, w terminie 2 dni od dnia jego otrzymania.</p> <p>5. Termin do wniesienia sprzeciwu przez usługobiorcę, który umieścił treść będącą przedmiotem decyzji, któremu nie można doręczyć decyzji z uwagi na brak danych, o których mowa w art. 18 ust. 1, lub który nie przedstawił stanowiska w sprawie na podstawie art. 11h ust. 3, biegnie od dnia przekazania przez dostawcę usług pośrednich informacji, o których mowa w art. 9 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065. Do sprzeciwu usługobiorca dołącza dowód otrzymania informacji, o których mowa w art. 9 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>6. Sąd rozpoznaje sprzeciw w trybie postępowania nieprocesowego. Sprzeciw zastępuje wniosek w postępowaniu sądowym. Przepisy art. 11m ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.</p> <p>7. Od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy oraz postanowienia w przedmiocie odrzucenia sprzeciwu lub umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie przysługuje skarga kasacyjna.</p> <p>8. W postępowaniu sądowym prokuratorowi, Policji i organom Krajowej Administracji Skarbowej przysługuje zdolność sądowa oraz zdolność procesowa.</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – **ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw**

20.	Art. 11q ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 11q. 1. W postępowaniach, o których mowa w niniejszym rozdziale, właściwy organ, o którym mowa w art. 11b, doręcza pisma dostawcom usług pośrednich na adres punktu kontaktowego, w sposób określony w art. 11 rozporządzenia 2022/2065 lub w inny uzgodniony sposób. 2. Dostawcy usług pośrednich będący podmiotami, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 8 albo 9 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 3 i 507), mogą wyznaczyć jako punkt kontaktowy adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 tej ustawy.	Jw.
21.	Art. 11r ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 11r. Uprawnienia Policji, o których mowa w niniejszym rozdziale, przysługują także organom Straży Granicznej w zakresie wniosku o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegających na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w art. 189a, art. 264 § 2–4 lub art. 264a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.	Przepis dodany w związku z uwzględnieniem w art. 11a ust. 1 pkt 1 przestępstwa handlu ludźmi oraz nielegalnego przekroczenia granicy i umożliwienia nielegalnego pobytu na terytorium RP.
22.	Art. 11s ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 11s. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale do postępowania przed właściwym organem, o którym mowa w art. 11b, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), z wyłączeniem art. 28, art. 31 i art. 108 tej ustawy.	Przepis ma charakter doprecyzowujący.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – *ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw*

23.	Art. 2 i 3 projektu ustawy	<p>Art. 2. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 oraz z 2024 r. poz. 96 i 1222) po art. 10a dodaje się art. 10b w brzmieniu:</p> <p>„Art. 10b. Przewodniczący Krajowej Rady jest właściwym organem, o którym mowa w art. 11b ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, do rozpatrzenia wniosków, o których mowa w art. 11a ust. 1 i 2 tej ustawy.”.</p> <p>Art. 3. W ustawie z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221, z 2025 r. poz. 637 i 820 oraz z 2026 r. poz. 252) w art. 419 w ust. 1 w pkt 23 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 24 w brzmieniu:</p> <p>„24) wykonywanie zadań właściwego organu, o którym mowa w art. 11b ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, rozpatrującego wnioski, o których mowa w art. 11a ust. 1 i 2 tej ustawy.”.</p>	Zmiany o charakterze wynikowym dot. kompetencji organów
-----	----------------------------	--	---

Minister Spraw Zagranicznych

DPUE.950.274.2026 / 10

DL

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Dot.: RM-0610-85-26 z 1 czerwca 2026 r.

Pani Joanna Knapińska
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z wyrazami szacunku

z up.

Do wiadomości:
Krzysztof Gawkowski
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Cyfryzacji